

"VIENYBĖ LIETUVINKU"

IŠEINA KAS SEREDA
Brooklyn New York.

Prenumerata metams:

Suviyntose Valstijose \$2.00
Europoje ir kitur \$3.00
Kanadoje \$2.50
Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumerata metams skaitosi nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujų Metų.

Apgarsinimų kainų klauskite taikū:

J. J. Paukštis ir K. Brazys
120-124 GRAND ST.
BROOKLYN NEW YORK.

VIE NY BĒ

LIETUVINKU

Visuomenės, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 52.

Brooklyn, N. Y. 25 d. Gruodžio (December) 1912 m.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-RD, 1879.

Metai XXVII.

DARBININKAI IR NAUJŲ METŲ ŠVENTĖ.

Už dienos-kitos mēs jauvė turėsime naujus 1913 metus. Žmonės sveikina viens kitą su Naujais Metais, linkédami viso to, kas žmogui yra geistina ir reikalinga dvasiškame ir medžiagiškame žmogaus gyvenime. Pažiūrėkime ar galime kā-nors geresnio sulaukti su šiaisiai ateinančiais 1913-ais metais.

Del geresnio permatymo to dalyko mēs turime atsi- gręžti atgal į praėjusius se- nuosius 1912-tus metus. Nors truputį pagalvokime apie tas laimes, kurias tie senieji metai mums suteikė. Juk pernai visi kaip vienas laukėme sekaničių Naujų Metų, o ar nors kiek su jais pagerėjo mēs padėjimas. Anaipot! Visi, kurie manė apie ateinančias laimes, gilią apsilirkio, nes darbdaviai mokėjo tik tiek, kad darbininkas galėtų paprastai pramisti ir šiaip taip apsidengti. Kokia daugybė vargsų darbininkų visame pasaulyje liko nužūdyta už kąsnį duonos — ar tai kasyklose, fabrikuose, ar kur kitur... Kaip daug nekalto krauso liko pralieta kovoje už garesnių būvų, už savo tiesas. Bet ar mēs matom tą viską, ar mūsų ausis girdžia šauksmus mūsų tėvų, motinų, brolių ir seserų? Jie šaukia mus prie vienyočių, prie žmoniškumo, prie šviesos, kad apsiginklavus tais įrankiais galima būtų drąsiai stoti kovon su savo priėsais. Be atsakančių ginklų negalima kovoti pasekmingai, nes priėsai kiek galėdami stengiasi visur darbininkams užkirsti kelią ir nedaleisti kilti jiems augštyn. Visokias sunkenybes ir mokesčius turi paneštis vargas darbininkas. Jis apsunkintas sunkiais darbais, mokesniais — jis netur progres lavinties. Visokio mokslo vyrai taip priversti yra parsiuoti darbdaviams už piningus ir sekti jų nurodymams ir norams.

Vienu žodžiu, viskas yra kapitalistų rankose ir laukti kokios-nors laimės, kokios neros pagerinimo gyvenime, tai visai tušti svajonė.

Jeigu kur darbininkai jau susiprato ir patyrę, iš kur plūsta jų vargas ir skurdas susitarė išeina ant streiko, reikalaudami pagerinimo savo ekonomiško gyvenimo,

tada valdžia ateina kapitalistams i pagalbą ir daro, kaip valdžiai ir kapitalistams tinkama. Dvasiškija irgi beveik visur pilna širdimi atsidavusi kapitalistams ir valdžiai.

Vargšams darbininkams turi būt aišku, kokias laimes suteikiai jems kiekvieni ateinanti Nauji Metai. O mēs jų laukiamie kartu su tais, kurie mus spaudžia bejokio pasigailejimo. Pasizūrėkime tik tą vakarą prie Naujų Metų — teatruse klubuose, hoteliuose ir visokiose kitose istainiose yisi turtuliai, visi darbininkų išnaudotojai. Pasakiaus-gi išeikime ant gatvių ir pažiūrėkime, kas tapai dedasi kas tėnai linksminti ir vaikštinėja, tuo pamatyse paniurusius darbininkus išblyškusius veidus, sudžiuvusius ir be laiko sulinusius ir pasenusius žmones. Jie vaikštinėdamai gatvėmis pasikankina tuom, kad pažūtiri, kaip jų pusalkanai ir nuplyšę vaikučiai bėgiodami trūbina ir skambina varpeliais, laukdam išmušant dyvliktos valandos.

Mes neturime laukti, kad savaimi ateitį mums geresnios dienos, laimingesnės gyvenimas — mēs turime visomis pastangomis ei- ti prie vienybės, mokslo ir blaivybės, nes girtuoklystė — tai didžiausias žmonijos vargintojas. Mums nera ko laukti nuo ateinančių Naujų Metų, nes tie patis debesės turės aptraukę del mūsų dangų ir per ateinančius metus. Tie patis vargai ir nedatekliai stovės, kol mēs nesueisime į vienybę, kol neigysime pilno susipratimo.

Cia nėra vilties, kad atėjus Naujiems Metams duos Dievas geresnius laikus...

Darbininkai turi atsiduoti vien tik ant realio darbo, ne ant svajonių — tegul vienintelė jų troškimu, vienintelė jų šauksmu bus vienybė, mokslo ir blaivybė. Bet atės laikas, kad ir darbininkai galės su užgadėnimu ir linksmumu laukti Naujų Metų šventės.

Steponas Raubickas

— Pagelbėk, ponas daktare, tu- ri didž galvos skandėjimą.

— Nusiuimk tamsta skrybelė ir plaukus — ir skaudėjimas prieis.

Peržvalga.

// Vėliausiai atkeliau lietuvių. Immigracijos žinyba praneša, jogei praėjusiu spalio mėnesiu viso labo Amerikos atkeliau 2,012 lietuvių (iškeliau gi sveturių tai sugrižo Lietuvon 317 lietuvių). Todel šiuo mėnesiu pasinaudino lietuvių Amerikoje ant 1,695 ypatu.

Per spalini atkeliau ant 108 lietuvių daugiau, negu rugpjūtį mėnesį, nes per rugpjūtį buvo atvykusiu tik 1904 (žr. „V. L.“ N46).

Neleista Amerikon per spalini 12 lietuvių. Sugrąžinta viena jau po išsėdino Amerikon.

Nuo liepos, t. y. pradžios fisikalio meto iki spaliniui Amerikos atkeliau 8,005 lietuvių (iš kurių 280 jau ne pirmą sykią atkeliauna). Išvažiavo per tą laiką 1,806. Pasidaugino ant 6,192.

// Naujas laikraštis. Nesenai pasirodė pirmas numeris Amerikos Lietuvių R. Katalikų Moksleivų Žurnalas organas „Moksleivis“. Išvažiada to mėnesinio — 24 pusl. laikraštuko gan maloni ir reikia tikėtis, kad ir jo turinys bus švarus, nes laikraštuką leidžia moksleiviai, kurių sielos jausmai ir norai visad tur būti padorus, prakilnus ir naudingi visuomenei. Žodyje „Nuo Redakecijos“ skaitome: „Moksleivis“ turės vaikščioti pas moksleivių stiprinti jų dvasios, idant jie būt geras tautiečiai ir žengtū tikros tiesos keliu. Žengs-gi tais keliais, jeigu eis katalikiškės žibintuvaus nušvietaisiai keliai... „Moksleivis“ ir eis panašiai keliai“. Pagirtinas dalykas, kad

„Moksleivis“ eina savystovai, neprisidėjus prie kito laikraščio, tik gaila, kad jo pakraipa vienšališka ir perdaug katalikiška. Turinys to pirmo numero skytas, bet reikia vilties, kad tollyn eis geryn, nes visad pradžia yra sunki. Linkime geros kloties tam jaunimo lapeliui!

// Laisvamanių laiškas nuo Madagaskaro salos. „Laisvosios Minties“ N33 patalpintas laiškas, kuri Madagaskaro laisvamanių knopa prisiuntė „L. M.“ redaktoriui, kaipo atskyma ant jo laiško. Tarp ko kito laiške skaitome sekanius žodžius: „Mums labai parūpo jūsų padorūs jausmai, išreikšti mums. Tikimės, kad Madagaskaro laisvamanių atsiliepimas yra nuoširdus ir mēs siučiame lietuviams laisvamaniams doriausiai padrasinimai kovoant už išlinosavimą visos žmonijos nuo „autokratų ir religijų priespaudos“... Toliau laiške priemonama apie karių baisenybes ir ką jos atneša žmonijai, o taipgi kaip tur veikti pasaulio laisva-

manai, idant greičiau iškuntyti savo siekius, paremtus ant laisvės, lygybės, brolybės... Laiškas rašytas Tananarivės mieste, spalį 14. 1912 m.

// „Keleivis“ apie savo bausmę. „Keleivis“ N51, aprašyamas apie \$100 bausmę, kuriu jis užmokėjo byloje su kun. Bukaevskiui, sako, jog ta bausmė jam uždėta už tą, kad jis kovoja už darbininkų tiesas, kad jis eina prieš kapitalistus, kad jis kovoja prie dvasiškiją ir tt. Bet bereikalo „Keleivis“ mato priežastį bausmę prakilnijo savo siekiuose — jei jis skleistų socializmą, žmoniškumo ir apšviestos ideas atsakančioj tam formoj, tai be abejonės jam nereiktų mokėti panašių bausmių; nejaugiai „Keleivis“ tą, už ką jis užmokėjo \$100 byloje su B. skaito savo nespėlēnu, naudingu ir geru darbu?

// Krasos siuntiniai. Nuo 1 sausio 1913. Suv. Valst. krasa įveda nemazą pagerinimą; iki šiol krasa negalima buvo siučti sunkesnių daiktų kaip 4 svarai, daugiau galės siučti krasa iki 11 svarų. Siuntiniai turi būti atsakančiai supakuoti; pagal tolumo bus 8 skyriai — pirmas skyrius iki 50 mylių, o paskutinis virš 1800 mylių; sulyg šito bus ir užmokesnis.

// „Ateitis“. „Vienybė“ praneša girdėjusi, kad „Ateitis“ netrukus pradėsiant eiti skyrium nuo „Drangijos“. Prašymas gubernatoriniu jau esas paduotas. Prie to paskutinis spalū m. „Dr.“ numeris išėjo be „Ateities“; tuo tarpu-gi, kol nebūs išgautas leidimas, laikinai nebeisianti.

// Škotijoje organizuojama bendrovė mėnesiniam satyros laikraščiu išleisti. Gali tokia bendrovė ir susitars, bet koks bus laikraštis, tuo tarpu da nėra tikrū zinių. Sako, naujo laikraščio vardas bus „Rykštė“.

// „Rygos Garso“ redakcija, norėdama palengvinti savo skaitojojams sekimą visuomenės reikalui ir juose dalyvavimą padaryti gyvesniu, pasiryžo išleisti „Rygos Garso“ du syk. i sa- vaitė, būtent: seredomis ir subatomis. Laikraščio programa pa- siliks ta pati, tik bus žymiai praplinta. Kaina liks mažai ką padidinta: metams 3 r. 50 k., pusei 1 r. 80 kap. Du kartu i sa- vaitę „R. G.“ pradės eit nuo 1 (14) gruodžio š. m.

Išsirinko.

— Vakar aukšinių daiktų krovėj ko akių nepagadina besirinkdamas...

— O ką gi tamsta išsirinkai? — Gražiukę pardavėja.

Politikos savaite

AMERIKA. Suv. Valstijų kaires ministeris reikalauja sudrūtinti kareiviską apsaugą ant Havajų salų. Šiame laike ant salos Oahu yra 3,000 kareivų; ministeris nori tą skaitlį padauginti iki 10,000 žmonių. Šitokia armija, anot jo, reikalinga apgynimui Panamos perkaso is rytu pusē.

H. Grin, tautisko komiteto vadasis, daug prisidėjęs prie pertraukimo sankaikos tarp Rusijos ir Amerikos, kreipėsi į Europos parlamentą narius ir į mokslo draugijas su atsišaukimu, apginti Rumynijos žydus, kuri, atimda, žydams lygius tiesas, laužo 7 punktą Berline sutarties.

MEKSIKA. Nesenai buvo smarkus susirėmimas tarp valdžios kareivių ir revoliucionieriai. Užmuštais krito 300 kareivius, iš kurių 250 iš valdžios pusės ir 50 revoliucionieriai.

TAIKOS KONFERENCIJA
LONDONE. Gruodžio 16. ingaliotiniai, kuriems pavesta ivykinis sankaikos ryšius Balkanų karėje, susirinko historiškame St James palociuje, London; joje dalyvauja ir Graikijos ingaliotiniai. Po formalisko konferencijos atidengimo per Anglijos užsieminių dalykų ministeri, Edw. Grey, kuris pasakė labai gražiai ir tam atsakančią kalbą, kviesdamas kiti-kitams nusileisti ir pasistengti susitaikinti, perėjo susirinkusieji prie rinkimo konferencijos pirmėsėdžio ir aptarimo posėdžių ir tarimosi tvarkos. Atsakydami ministerini Edw. Grey, kalbėjo prezidentas Bulgarijos parlamento Dr. Daneff ir Graikijos premieras Venizelos. Pirmėsėdžiu išrinktas serbų ingaliotinis Novakovič, o Edw. Grey pagarbos prezidentu.

Pradžia išaiškinimo taikos sąlygų seka gruodžio 17. Reikalavimai keturių sajunginių Balkanų valstijų siekia labai toli — Turkijai mažai kas liktų Europoje. Turkija-gi iš savo pusės nori kiek galint daugiau užlaikyti žemęs. Taip Adrianopolis ir jo apie linkėti turi likti Turkijai. Rubežiu tarp Turkijos ir Bulgarijos į pietus nuo Adrianopolio tur būti upė Marica, o visa teritorija į vakarus nuo Maricos iki upės Strumos, pereina Bulgarijai, kuri paima tai prie portą Kavalą, kurio senai jau norėjo. Salonikai, dėl kurų eina ginciai tarp Graikijos ir Bulgarijos turi likti Turkijai, panašiai prie Turkijos lieka Monastyr, Skutari ir teritorija, apsupanti Albaniją, vienok būtinai reikalauja sau porto ant Adriatikos jūrėmis; tas portas bus grynai prekybės vieta ir neturės jokios reiškės karė dalykuose. Taipgi Serbijs pasižada daryti su Austriją visokias pinigškos rušies suartis. Nežiūrint ant to viso, iš Bielgrado ateina žinios, kad Ser-

reina Juodkalnijai. Graikijai tur kliūti visos Egeiskų jūrių salos kartu su Kreta.

Tarpas tarp išstatytų iš abiejų pusų taikos sąlygu taip didis, kad beveik negalima ir manyti apie geistinės rezultatus, ir ivykinimas sankaikos yra, galima sakyti, visai kol-kas negalimas daiktas.

Gruodžio 17. Londonie prasidėjo taipgi ambasadorių konferencija, kuri svarstyta klausimus, kaip pabaigti Balkanų karę ir ivykinimi sankaikos bus pavaikytos. Družinės tvirtina, kad į tarpininkus, tarpe priešingų pusų prie ivykinimo sankaikos bus pavaikytos Suv. Valst., nes jos vienai neužinteresuotos tame klausime.

AUSTRIJA. Žinios, ateinančios į Vienną iš Belgrado, tvirtina, kad Serbija turėsime greitai laikui galutinai pertrauktis ryšius su Austrija ir stoti į atvirą kovą. Anot Serbijos laikraščių, tokia karė grumoj Austrėjai panaikinimui Habsburgų dinastijos. Užsiemimas Serbijos per Austrėjai abelėnai europišką karę, o ta, tvirtina Serbijos dienraščiai, pasibaigyt sugriovimu Austrėjos ir padalinimu jos tarp Italijos, Rusijos, Rumynijos ir Serbijos.

Nekurie Balkanų valstijų atstovai, Londonie, nurodo, kad Austrėjus mobilizacija īdaroma greičiau del jaučiamos viduryje valstijos betvarkės, nes nėra galutinio ramumo ir užsitikėjimo, ant Vengrijos, Bosnijos ir Geregovinos, kurias agituoja Serbija; paskui viso monarchijos jaučiasi panošvėniška agitacija. Tas viskas parodo, kad Austrėjai nėra jokiio išrokavimo stoti karē su Serbiją. Prie to Vokietija stengiasi sulaukinti europišką karę, nes nemato tam atsakančios priežasties ir kokio-nors reikalo.

Pranešama, kad Austrėjus šaukia į kareivių eiles visus rezervistus; tokį reikalavimą gavo Austrėjus rezervistai, gyvenant Belpijoje.

SERBIJA. Iš vienų šaltinių pranešama, kad Serbija protestuoja prie taip smarkią Austrėjus mobilizaciją; kitos gi žinios tvirtina, kad Serbija išreiškė Austrėjui pasiryžimą išsiusti savo atstovus kas link sankaikos suarties. Serbija, kaip pranešama, pripažįsta Albanijai autonomiją, vienok būtinai reikalauja sau porto ant Adriatikos jūrėmis; tas portas bus grynai prekybės vieta ir neturės jokios reiškės karė dalykuose. Taipgi Serbijs pasižada daryti su Austrėjija visokias pinigškos rušies suartis. Nežiūrint ant to viso, iš Bielgrado ateina žinios, kad Ser-

bija ant greitų rengia dvi naujį kareivų divizijų įvairose nuo turkų paimtose vietose.

Visoje Serbijoje jaučiasi snirutė; gyventojams grumoja badas, nes karęs laukė stovė vyrai nuo 16 iki 65 metų amžiaus. Ligonibūiuose, — apie 40,000 ligoių.

BULGARIJA. Bulgarijos diplomatiškose sferose visai nepasiiki ant sudarymų sataikos Londono. Parlamento atstovai išreiškia savo valdžiai neužsiganėdinių, kad ji sustabdė armiją prieš pat Konstantinopolio vartus; jie raikalauja toliau tėsti karę ir sataikos sutartį su turkais daryti užėmus Konstantinopoli. Tarp bulgarų viešpatauja karės dvasia.

GRAIKIJA. Pas Janiną eina gan smarki muštinė tarpe graikų ir turkų. Panešus didžius nuostolius, greikai užėmė gan svarbūjas pozicijas — Schla ir Paralyria.

Iš sataikos atstovų konferencijoje, pranešama, kad graikai neturėtios dalyvauti toje konferencijoje, nes jie nesustabdė mūšio su turkais, ką padarė kitos kariaujančios valstijos.

Graikų miestą Kessani užpuole turkai ir išpijovę 300 vyru, moterių ir vaikų.

FRANCIJA taipgi smarkiai ruošiasi prie karės; eina savo rūšies mobilizacija. Kareivų garnizonai prie Vokietijos ruberiaus liko susitiprinti. Bankams prisakyta niekur neišduoti aukso. Francijos Darbo federacija išleido į darbininkus atsišaukimą su pakvietimu ant 24 val. streiko, kaip protestą prieš dabartinių militarizmą; tur mesti darbą gelžkelį, telegrafų ir fabrikų darbinkai.

Italija. Neapolis. Italijos valdžia išleido slaptą paliepmą surengti Neapolio uoste 40 didesniųjų garlaivių pervežimui kareivii. Iš pusiau oficiališkų šaltinių pranešama, kad iškilus Serbijos-Austrijos karei, pagal sutarties Austrijos, Italijos ir Vokietijos turėtų būti greit dasta-ta iuostas Durazzo ir Valana Albanijoje 96,000 kareivų.

Orlaiviais į Ameriką. Vokietijos kapitalistai išdirbo planus sudaryti orlaivius, kurie reguliariskai lakių su keleiviais iš Europos į Ameriką ir antraip. Vaduoto dalyko yra garsus inžinierius H. Berner. Orlaiviai bus labai gražiai ištasyti ir 4,000 mylių padarys i 1½ — 2 dienų; vidutiniškas greitumas bus 67 mylios (amer.). Kiekvienas orlaivis gali pakelė 210 tonų, 216 keleivių ir 102 žm. komandos. Orlaivis kainuos apie \$465,000. Komunikacijai prasidės greitu laiku.

Baisi bausmė. Londonas. Parlamentas priėmė teisę ir kariuojaujant, kad visi prekiautojai gyvuoju „tavoru“ bus, apart kalėjimo, baudžiamai plakimai rykštēmis; iš tos priežasties daug panašios rūšies komersantų apleido visai Angliją ir persineš ant kontinento.

Visa valdonos Europoj. Monachium, Bavarija. Šiose diegnose čia mirė Bavarijos kuningas;

kštis — regentas Luitpoldas, kuris jau sirgo gan senai. Jis buvo seniausis valdonas Europoje, gimęs 1821 m., kuningaikščio vieta užemė 1886 m. Dabar gi vyriau-siu valdytoju Europoje bus karalius Pranciškus-Juozapas (Austria), gimęs 1848 metuose.

Hotelijų akademija. Berlin. Pildomas komitetas tarptautiškos lygos hotelijų savininkų ntarė sutverti „Hotelijų akademiją“ su gryna moksliškais siekiais. Žymesnieji Europos hoteliai sudėjo jau tam dalykui \$37,000; akademija tur-būt liks atidaryta Vokietijoje. Akademijoje bus išguldomos visos augsto mokslo šakos; kūrsas — 3-jų metų.

Danijos moteris pilnai pasitiki, kad parlamentas suteiks joms balsavimo tiesas.

500 jaunaturkių liko suareštuota Konstantinoplyje, už dalyvavimą sutartyj apsauktai respublikai. Skaitliuojant suareštuotų daug officierių ir šiaip valdininkų. Išleistas prisakimas, kad atstatyti nuo tarnystės ir areštuoći kiekvieną, kas intarimas prigulėjime prie partijos „Vienijimosi“ ir progresas.“

Princesa susidegino. Iš Konstantinopolio pranešama, kad viename palocinuje arti Turkijos sostinės pati save sudegino ant laužo princesė Zekkie, žmona vieno iš vyresniųjų turkų armijos oficerių. Ta ji padarė, negalėdama pernešti paniekinių tėvynės išpriežasties karės nepasisekimu. Gavusi žinią apie puolimą Soloniku, ji paliepė sudėti savo palocinės kieme laužą ir padabinti ji divonais ir gyvomis gėlėmis. Praleidusi keletą valandų gilioje maldoje ir jausmingai atsisveikinus su visais tėv buvusiais, ji užlipo ant laužo ir pati ji padegė.

Nors artimi jai žmonės meldėjos atmainyti užmanymą, bet ji tvirtai stovėjo prie savo ir dar kartą pasakė, kad jos nuosprendis neatmainomas. Pasiūstame vyrui į armiją laiške Zekkie rašo, kad ji miršta negalėdama pernešti išardymo ir puolimo jos taip mylimos plačios tėvynės — Turkijos.

Mongolijoje vis neramu. Chinijos prezidentas pasakė, kad mongolai dar nepribrendo prie savystovios valstijos ir patariajai pilnai prisidėti prie Chinijos; jis pažada jems daug linosbybių. Kaip pranešama iš kitų šaltinių tarp mongolų ir chinų eina formaliska karė; 40,000 Chinijos kareivų stovi trijose vietose; buvo keli susirėmimai

Naktinė apsauga Paryžiuje. Paryžiuje tam tyčia paskirtas atsakantis naktinės policijos skaitlinis apsaugojimui pavojingiesių miesto gatvių. Poliemonai bus apsiginklavę geriansiais revolerais ir vaikščios gatvėmis su „mokytais“ šunimis. Paryžiečiai džiaugiasi, kad greit ir Francijos sostinė pasidarys mažiau pavojinga gyvenimui vieta.

Sufragisčių grumojimas. Ant mitingo kariaujančios sufragistės nutarė pasinaudoti dynamito spėka, jei tiktais valdžia nepatvirtins teises apie moterų lygias tiesas. Tarp ko jos apskelbė, kad pirniausia liks suardytas dynamitu parlamento namas.

Rusijos sosto ipėdiniu-caruko liga pasirodė neišgydoma;

priežastis ligos laikoma paslaptyje, bet jau šiek tiek iššiaiškino, kad ji sunkiai sužeidė tarpas-revolucionierius; žaizda yra tos rūšies, kąd jis padaro carukai neatsakančiu ant Rusijos sosto. Iš šito atžvilgio caro Nikalojaus šeimynoje kila klausimas, kas dabar turi likti sosto ipėdiniu, užvis, kad didis kuningaikštis Mikelas, caro brolis, tur atsisakyti nuo sosto, nes yra vedės prastą mergaitę, kas uždraudžia jam likti earn. Pagal nurodymu augštų ypatų Rusijos sosto ipėdiniu bus apšauktas didis kuningaikštis Dimitras, 21 metų amžiaus, sūnus didžio kuningaikštio Povilo Aleksandrovičiaus.

Rusų poperinų pinigų kur- sas smarkiai puola žemyn; priežastis — pablogėjė atsinešimai tarp Rusijos ir Austrės.

Zydai geriausiai mokinasi. Švietimo ministerija atkreipė domą, kad baigiant gymnasijas daugiausiai aukso medalių už gerą mokinimus yra išduodama žydams. Ministerija tą iššiaiškinė lengvesniu žydų-mokinii padėjimu, nes jie neturi tikejimo lekėjų ir nepraleidžia laiko dievmalystei, kas labai svarbu laike kvotimą. Iš to atžvilgio ministerija pripažino reikalingu apskaitilioti tas jų liuosalas valandas ir tuo apskunkinti gavimą medalių.

Lakojanties „antichristas“. Viename Jaroslavlio gub. sodžiuje žmonės, pamatę lekianti orlaičių, su šauksmu bėgo paskui jo, manydami, kad tai lekia kokai peklas „prajovas“. Orlaivis pradėjo leisties žemyn. Subėgo minios žmonių net iš aplinkinių sodžių. Kiti meldesi ir su persigandimui kalbėjo: „Stebūklai—antichristas atlėk“. Ir tik, kada orlaivis nusileido ir iš jo išlipodu jaunu oficieru, tai minia apriauo.

Peterburgas. Ministerijos taryba nutarė įnešti į teisدارystės įstaigas projektą apie policijos reformą. Sulyg projekto išlaidos policijai sieks 117 mil. rublių į metus, t. y. daugiau ant 77 mil. rub. dabartinės sumos. Alga poliemiesterio aprūpinta 5000 r., antstolio — 2.800 rub., raito-policiesto — 600 r., paprasto — 500 r.; gal būt ir žemesnės algos.

Aukauja sūnų Dievui ant garbės. Šiose dienose viename sođiuje Tveriaus gub. tikėjimiškas fanatizmas priminė dar senovės laikus. Valstietė M. Košeliova stebėtinai pamėgo dievmalystę; maldės ne tik ji pati, bet vertė prie maldos savo vyra ir 6 metų dukterį. Tinkamiausiu jos pasakojimu pasidėrė pasaka kaip Abraomas paaukavo Dievui savo sūnumi. Ant galos karšta „davatka“ viena ryta atsikėlus į gān ankstai, pakūrė pečių, pažadino vyra ir mergaitę ir pranešusi apie šventę, ēmė melsties su duktere. Stai-gu pagrobė iš lopšio 9 mēn. savo vaiką ir įmetė į pečių ant liepsnojančių žarių. Tā pati ji stengėsi padaryti ir su 6 metų mergaitę ir.

Pajustis. Pan. ap. Čia nesenai buvo garsios vestuvės, arba nekvietu „svečių“ kova. Buvo susirėmė du nelygiu gaivalu: baltakės mėgėjai „bajorai“ ir baltakės mėgėjai „mužikai“. „Mužikų karžygiai“ vienam „bajorui“ baisiai perpjovė veidą. Dabar tariamieji „mužikai“, arba sodiečiai nebegali ateiti bažnyčion, nes miestiečiai „bajorai“ tykoja jems atkeršti. Baisi žiūrėti į mūsų jaunuju brolių žvėriškumus! Gaila!!!

Rusijos sosto ipėdiniu-caruko liga pasirodė neišgydoma;

— Viskas užsibaigs tuomi, kad aš nebeiškentės apsivesiu su ją. Jei tamsta žinotum kokias ji man akutes padaro...

— O paskui — matysi, kokius ji nagučius padarys!

Ís Lietuvos.

VILNIUS. Neleido vakaro. Vilnius Katalikų Darbininkų draugija norėjo kitą sekmadienį Pagirių geležinkelio salėje pataisyti vakara, žadėjo vaidinti lenkų komedię, paskui dainuoti ir groti. Bet tos draugijos pirmininkas Mikoša gavo iš gubernatoriaus pranešimą, jog žadamajį vakarą jis tegaljs leisti tik ta salėga, kad vakaro programa bus papildyta dar dalykeliu rusų ir lietuvių kalbomis.

Vilniaus gubernatorius Veriovkinas atkreipė drąnge draugijos pirmininko domą į tai, jog visos tos draugijos taisomos paskaitos ir vaidinimai esti tik lenkų kalba. Tatai, gubernatorius nuomone, visai nesutinką su draugijos istatais, kadangi katalikų draugijon galėtų išėti nariais ne vieni lenkai, bet ir gudai ir lietuviai. Taigi gudams turėtų būti suteikiami lengvesniu žydų-mokinii padėjimu, nes jie neturi tikejimo lekėjų ir nepraleidžia laiko dievmalystei, kas labai svarbu laike kvotimą.

Kadangi, kaip „Gaz. Codz.“ rašo, tarsi gubernatorius reikalavimas esąs sunkiai įvykdomas, tatai vakaro nebūsi.

Kauno lietuvių. Paskutiniuoju dešimtmeečiu Kauno lietuvių įsi-gijo sau nejudomojo turto daugiau, kaip už 600.000 rublių; be to lietuvių inkūrta kredito draugija jau pirmaisiais gyvavimo metais turėjo apyvartos ligu 450 000 rub. Lietuvių sankrovė skaičius nuolat didėja, dabar jau priaugo į ligu 70 visame mieste.

MARIAMPOLĖ. Mūsų inteligenčiai. Mūsų mariampoliečių gyvenime matome indomą apsireiskimą. Seniau čia kad ir mažiau buvo intelligentų, negu dabar, tačiau jų labajų buvo žymū, jie daugiau krutėjo, daugiau dirbo, daugiau buvo juose idealizmo.

Lietuviai. Paskutiniuoju dešimtmeečiu Kauno lietuvių įsi-gijo sau nejudomojo turto daugiau, kaip už 600.000 rublių; be to lietuvių inkūrta kredito draugija jau pirmaisiais gyvavimo metais turėjo apyvartos ligu 450 000 rub. Lietuvių sankrovė skaičius nuolat didėja, dabar jau priaugo į ligu 70 visame mieste.

Mariampolė. Mūsų inteligenčiai.

Mūsų mariampoliečių gyvenime matome indomą apsireiskimą. Seniau čia kad ir mažiau buvo intelligentų, negu dabar, tačiau jų labajų buvo žymū, jie daugiau krutėjo, daugiau dirbo, daugiau buvo juose idealizmo.

Subačius. Ukmurgės apskrities patvirtinto Abelių ir Ragelių (Kauno gub.) ūkio būrelių įsta-

kas darbininkams svarbūsiai ir labiausiai suprantama, gydė ligonis ir šelpė nelaimėse.

Bepig buvo draugijai darbuotis, kad turėjo tinkamą vadą. Tai gerb. kun. Pr. Turauskas. Per kelius metus pirmininkaudamas mūsų draugijoje kun. T. tiek daug indėjo mūsų draugijon savo gabumų ir sielos, tiek daug darbavosi, taip susigyveno su mūsų draugija, kad mės ir bijote bijojome. Kun. Turauskis išvažiuoja į Mažeikius. Suprantama, kaip mės tai pajutome ir kaip sunku buvo su juo skirties. Lapkr. 4 d. atsiveikinome. Jo žodžiai, tame susirinkime išstarti: mylėkite viens kita ir laikykite vienybės, bus mums mylimo vado testamentas. Pasižadėjome jo laikyties.

Šv. Juoz. dr. nariai.

KAUNAS. Praeitą savaitę čia atidare dvi lietuvių moterų krautuvės: L. K. M. Draugijos „Saldaininė“ ir lietuvių moterų koooperacijos draugijos „Grožybės“ krautuvė. Kaip vienos taip ir antros atidarymas lietuviams, o tuo labajau kauniškiams yra labai malonus, nes LL. K. M. D. saldaininėje galešime ganti visokios ryšies duonos ir šiaip visokiu pyrageliu ir saldumynu sažinimai pripruostu savo draugijos kepykloje; moterų gi „Grožybės“ krautuvėje galėsime gauti įvairių materijų, apikaklių kakkłaraiščių, kojinių, pirštinų, veidrodėlių, šepetelių ir daug kitokių gerų ir nebrangių prekių.

Lietuviams tuo ypač svarbi Liet. Mot. Vart. Draug. „Grožybė“, nes ji, rodos, pirmutinis lietuvių moterų žiedas. Si draugija parodė, kad ir moteris lietuvių nesnaudžia, kad ir jos padeda lietuvių kooperaciją kelti.

Naujos draugijos. Vyresnybė patvirtinė Abelių ir Ragelių (Kauno gub.) ūkio būrelių įsta-

L. K. Moterų draugija. Vidaus reikalų ministeris patvirtino naujus Lietuvių Katalikų Moterų draugijos įstaatus. Tais įstaatus draugija galėsianti steigtis savo skyrius ir Vilniaus gubernijoje

SUBAČIUS. Ukmurgės apskrities patvirtintos Damoklo kardas ant Subačiaus švietimo draugijos „Sviesa“ šiominis dienomis perkarto jos galybės siūlą „Sviesa“ valdžios uždaryta.

Nauja drangija. Grudžio mėnesio pradžioje pradės veikti Vilniuje mažosios amatninkų paskolos draugija. Naujos draugijos direktorių yra p. Juozas Korolėc, „Atsargumo“ draudimo draugijos Vilniaus skyriaus viršininkas. Draugijos būtas bus „Atsargumo“ būstė, prie Botanikos gėvė.

Zemaičių vyskupija. Kun. Kaz. Kaščinskas, Svedasų kam., perkeltas į Pumpėnus kamendorium; kun. Žadeikis, Pumpėnų kam., į Kauną pri Karmelitu bažnyčios; kun. Maliauskas paskirtas Vilnių apskrities „Saulės“ mokyklos kapelionu.

Kupiškis. Ukmgr. ap. Kauno vyresnybė leido žemiečių viršininkui Krestnikovui perkelti savo rastišnę iš Kupiškio miestelio į Kikoniių sodžių.

(„Viltis“).

Eišiškis. Viln. g., Lyd. pav. Parapi

Taigi, žūrint i SLA historiją, kurią kalbėtojas nors paveršutinai perbėgo, pasirodo, kad ta draugija dideles pinigų sumas iš mokėjusi visokiemis tautos ir kultūros reikalams.

Šitos skaitlinės, rodos, galėtų pertirkinti tos draugijos priešus, kurie skelbė žodžiu ir per laikraščius, išmasydami visokius nebučius daiktus ir įkalbėdamis kitiems, būk SLA nieko gero lietuviams nesuteikē ir būk darbininkams neverta yra net prigulėti į tokią draugiją. Tokiems „mokytojamas“ pirmo reikėtu patiems susipažinti su SLA. darbais, o paskui juo kalbėti.

Tarp ko kito p. J. V. L. išrodi-
nėjo, kad mums lietuviams Amerikoje reikia laikyti vienems vienybėje ir veikti sujungtomis spėkomiis ant tautos ir kultūros.
Taip labo, nes mums daug dar visko trūksta, o kitos tautos mūsų reikalių juk neaprūpins. Vienokis visai maža dalelė Amerikos lietuvių yra susiorganizavusi i žymesnes draugijas. Paveizdan, lietuvių priskaitoma i 500,000, o prigulinčių i dideles draugystes bus gal tik apie 15,000; kalbėtojas maž-daug paminėjo, kiek i kokia draugijų priklauso narių.

Ir taip, klausytojai turėjo proga išgirsti daug naudingų ir pamokinančių dalykų, kuriuos reikėtų gerai kiekvienam išsiemti ir mokinties doros ir teisybės, nes, anot kalbėtojo žodžių, neužtenka mums gerai kalbėti, bet nėra gerai ir daryti. **Newbritainietis.**

PHILADELPHIA, PA.

Siaurynėje miesto dalyje lenkai sumanė sutverti „neprigulminę“ parapiją. Prie šitos būsiančios parapijos žada prisidėti ir

nekurie sulenkėjė lietuvių, pri-
gulėjė iki šiol prie Šv. Jurgio lie-
tuvių parapijos. Jau daugiau metų laiko, kaip šioje lietuvių parapijoje viešpatauja pilna be-
tvarkė iš priežasties nesutikimų tarp vietinio klebono kun. A. Miluko ir parapijonų. Parapijonių jan senai stengiasi iškrapštysti kun. A. Miluką, o paskutiniu laiku tai ne ant juoko visi sujudo ir tur būt žmonės „pastatys ant savo“. Bet „pastatytant savo“ čia reiškia atgaivinti pilnā tvar-
ką, kurią kun. A. Milukas galutinai suardė ir stoti vėl prižiūrėtojais parapijos ir bažnyčios turto, su kuriuo gerbjamas kle-
bonas elgiasi visai savotiškai. Vieni žodžiu, mūsų Šv. Jurgio parapijų kun. A. Milukas pasidarė pilnu „autrokratu“. Tas be abejonės kenkia visai parapijai, žemina tikėjimiskus jausmus ir stačiai sakant, demoralizuoją pla-
čiąją minią.

Prie Šv. Jurgio parapijos yra lietuviška mokykla, kurią prižiūri ir veda taipgi kun. A. Milukas. Bet ta mokykla taip blogai pastatyta, kad vaikai, vietoj igyt pradinių grynų mokslo išlavin-
ti savo protą, jausmus ir doros pamatus, stačiai išdyksta ir, gal sakyti, amžinai pagenda... Tėvai būtinai turėtų rimtai i tą pa-
žvelgti ir visomis spėkomiis pasi-
rūpinti, apsaugoti savo vaikus nuo to pagedimo. Jei būtų mo-
kyklo gera tvarka, t. y. jei ja-
vesti atskantį vadovai, tai vai-
kai, ne tiktai pasiekinti mokslo lygumų valdžiokoms mokykloms, bet išaukštėti žmoniškumą. Stačiai gaili žūrėti ant tų kūdikių, kurių čia yra paduoti ant paniekos.

Taip, lietuvių kalbos mokytoja, pradėjus dar prieš Velykas iki užbaigimui savo mokytojavimo,

vis mokinio „Septynias didžiasias nuodėmes“ ir „Dešimt Dievo prisakymų“. — Paskutininoju laiku lietuvišką kalbą mokiniai kle-
bino brolis p. M. Milukas; moki-

nimas šiek-teik pagerėjo, nors tiek, kad sutrumpino mokinimo laiką.

Kas link angliskos kalbos, tai ten nuolatos pėstyti. Vaikai nežmoniškai mušami ir visokiai būdais baudžiami. Daug kartu patasi girdėjau triukšmą, einantį iš mokyklos langų: kaip pradeda mūšti kokį-nors vaiką, tai kankina kokią pusę valandos — tą gali paliūduti ir kiti aplinkės lietuvių ir svetimtaučiai.

Stačiai gaila ir iš dales juokinga, kad taip netikusiai elgiasi tie mūsų jauniosios kartos auklėtojai. Tankiai angliskos kalbos mokytoja, bausdama vaikus, paleika po kelis mokykloje, pasibagus mokinimo laikui; užrakiniai duris ir pati išeina namon. Taip kiek laiko atgal ji užrakinio duvaiku už prasikaltimus. Nesulaukdami paliuosayimo vienas šoko nuo antro gyvenimo pro langą ir gerokai susižeidė, kiti-gi vaikai, jি pagavę, nusineš namon. Kaip tas viskas užsibaigė, nera žinios.

Tik pasimislykite, lietuvių, kas gal išsiti iš tapti auklėjamų ir mokiniamų vaikų — vietoj džiaugsmo jie suteiks tėvams didžiausį širdies skausmą ir panieku; ju gyvenimas ant visad liks užnuodytas, jų nekalti jausmai ir siekiai galutinai sudarstyti. Jei netekė yra mokytojai ir mokyklos vadai, tai niekad negali išsiti geri ir apšvesti vaikai — jie visad lieka apsunkinimu tėvų, tautos ir abelni visos žmonijos, kaip nariai tokios. Taigi, lietuvių parapijonių, pasiūpinkime savo parapija ir savo vaikelių reikalais!

Jeviniškių Juozas.

PHILADELPHIA, PA.

Šiominis dienomis pas mus žymiai atpigo kiaušiniai; geriausiai išrinkti šaldyklose kiaušiniai, kurie buvo parduodami po 48 ir 50 centų tuzinas, dabar tam tikra moterų draugija „Housekeeper's league“ pardavinėja po 24 centus tuziną. Kiaušiniai, stovėjė šaldykloje nuo 3 berželio 1911 m., išpardoudama 200,000 tuziną i dieną. Manoma, kad ir sviestas atpišias; geriausio sviesto randasi šaldyklose 9,000,000 svarų, už kurį dabar mokama nuo 45e. iki 50e. svaras. Miesto majoras R. Blankenburg pavelino įvežti produktus tiesiog nuo farmų ir pardavinėti ant gatvių; pirmiaus buvo suvaržyta.

P. Kanakas.

LORAIN, OHIO.

Senai jau čia apsigyventa kelionės lietuviškų šeimynų ir nekurie turi jau savo namus. Uždarbi čia pusētinis — mažiausia mokesčis — \$1.75 i 10 val. darbo dienos. Darbai pas mus sunkus — geležies dirbtuvėse, bet darbą greit galima gauti. Iki šio lietuviškų draugystės čion nebuvu;

pastatyta, kad vaikai, vietoj igyt pradinių grynų mokslo išlavin-
ti savo protą, jausmus ir doros pamatus, stačiai išdyksta ir, gal sakyti, amžinai pagenda... Tėvai būtinai turėtų rimtai i tą pa-
žvelgti ir visomis spėkomiis pasi-
rūpinti, apsaugoti savo vaikus nuo to pagedimo. Jei būtų mo-
kyklo gera tvarka, t. y. jei ja-
vesti atskantį vadovai, tai vai-
kai, ne tiktai pasiekinti mokslo lygumų valdžiokoms mokykloms, bet išaukštėti žmoniškumą. Stačiai gaili žūrėti ant tų kūdikių, kurių čia yra paduoti ant paniekos.

Vincas Laukauskas.

CLEVELAND, OHIO.

Cleveland, kaip visiems žinoma, yra keli tūkstančiai lietuvių, kurie turi savo parapiją, dangybe visokiu vardu draugijelių, kno-
pų ir knopelių. Pagal savo pa-

nimas šiek-teik pagerėjo, nors tiek, kad sutrumpino mokinimo laiką.

Kas link angliskos kalbos, tai ten nuolatos pėstyti. Vaikai nežmoniškai mušami ir visokiai būdais baudžiami. Daug kartu patasi girdėjau triukšmą, einantį iš mokyklos langų: kaip pradeda mūšti kokį-nors vaiką, tai kankina kokią pusę valandos — tą gali paliūduti ir kiti aplinkės lietuvių ir svetimtaučiai.

Stačiai gaila ir iš dales juokinga, kad taip netikusiai elgiasi tie mūsų jauniosios kartos auklėtojai. Tankiai angliskos kalbos mokytoja, bausdama vaikus, paleika po kelis mokykloje, pasibagus mokinimo laikui; užrakiniai duris ir pati išeina namon. Taip kiek laiko atgal ji užrakinino duvaiku už prasikaltimus. Nesulaukdami paliuosayimo vienas šoko nuo antro gyvenimo pro langą ir gerokai susižeidė, kiti-gi vaikai, jি pagavę, nusineš namon. Kaip tas viskas užsibaigė, nera žinios.

V. Olgerdas.

CHICAGO, ILL.

Tamsybės karalius ir didelis „Magikas“ Jurgis Pupauskis ką tik spėjo pareiti iš Bridewell kalėjimo, kaip ir vėl pradėjo stebuklingus daiktus pardavoti tarpe tamsūnų. Taip kokiems tėvai lenkams, o kal ir lietuviams pardavė juodo katino ausi ir pasakė, kad i kišenę išsidėjės gali eiti, kur nori — niekas tavęs nerėgės; tas žmogus, nusipirkęs to katino juodą ausi už \$25.00, nutraukė i saliūnā ir, užėjės už baro, pradėjo ragauti visokius gėrimus; saliūno savininkas tikta žiūri, kas čia darosi su tuomis žmogum ir užklausė, ką jis čia darabir dirba? Tas atsakė: „tylėk — juk tu manęs nematai“. Saliūninkas tokį „kostumeri“ apykaiklės išmetė lauką ant gatvės. Šitas tamsuolis, matydamas, kad Pupauskis ji prigavo su katino ausi, tuoju nuojo pas jį, bet nerado namie; būta tikta jo moteris. Pupauskienė sako: „Juodos kates ausis nėra visa ta galybė, — pirk tu nuo manęs stebuklingą žirnį, ir kad jis turėsi, tai ištekro tavęs niekas nematys; prekė ta pati — \$25.00. Nusipirkęs žirnį, grižta atgal i tą saliūnā ir vėl tas pati atsitiko su stebuklų jieškotoju kaip ir pirmą. Kitam J. Pupauskis pardavė sidabrinį doleri, kuris grižta atgal; už tą doleri užmokėjo \$50.00. Tie du prigauti nuojo i poliečio stotį ir apskundė p. Pupauskį; tuo iš policijos du detektivu stojo daboti Pupauskio banką iš gatvės. Ant nelaimės Pupauskio tuom laiku du žmogu pirkio pinigų dirbimui mašinas; tai buvo vakaro laikas. Detektivai, matydami, kad Pupauskis parduoda kokias tėvai skryntutes, jėgo į vidū ir užklausė, ką čia perka. Buvo atsakyta, kad tai pinigų dirbimui mašinas. Pupauskis tuoju likos suarestuotas ir nuvežtas į tamšią, kur nabagai gavo visą naktį išbūti — jokie stebuklai neišvedė jo iš tenai. Tai viskas rodo, kaip dar žmonės varsta, kaip jie neatskiria kur teisybę, o kur melas.

Konkursu laikas buvo paskelbtas išpradžios ligi gruodžio 1 dienos š. m., bet bus dar nutęstas; ligi kurio laiko — bus pranešta vėliau.

Konkursu teisėjai yra: kun. rektorius Maculevičius, kun. J. Tumas, Liudas Gira ir dailininkas Ignas Šlapelis.

Siūsti rankraštai įreikiai šiuo adresu: Kaunas, 2 Portovaja, N2, „Blaivybės“ Valdyba.

PROGRESAS IR TURKIJA.

Žmonija turi daug vietų, kurias reikėtų paimti cielybėje į muzėjus, kur tos vietas — reliktas, vėtos, — lopšys žmonijos civilizacijos galėtų būti apsangotatas del ateinančių žmonijos kartų.

Indija, Aigypas, Palestina, Graikija...

Nežinau, kur smarkiai ir giliu mušesi žmonijos mintis.

Ar Buddha Indijoje, ar Sokratis Graikijoje ar Jėzus Palestinoje?

Bet, žinoma, visos ideo tųjų žmonių turėjo didelę kultūrinę vertę del visos žmonijos.

Krikščionybė — toji krikščionybė, kuriai mės tēmijam dabar, pasidėkavojant dogmatizmu, pasidėkavojant tam, kad prie tyros krikščionybės ideo prisimaišė valdžia apsukrių žmonių žvairių bažnyčių — visiškai nustojo savo vertes, kaip skelbėja meilės ir savo paprastumo.

Tųjų didžiuoju brangumynu, kurie auklėja žmoniją arba, geriau pasakins, tą dalį žmonijos, kuri mės davė perstatymą humaniškumu.

atsakančioje tvarkoje panašiai kitoms apsviestoms tautom. Be abejonės, negeras pasielgimas laike viešų susirinkimų, aiškiai liūdija, kad lietuvių nėra priprate prie susirinkimų, — jie eina ant prakalbų, o patis nežino, kur einą ir jei prakalbos neužganėdina jų norą, tai jie kelia triukšmą ir betvarkę, o tuomi viską gadiena. Lietuviai, laikas susiprasati ir būti žmonėmis apsviestais ir drangiškais. **Anton Boonen.**

„BLAIVYBĖS“ KONKURSAS.

Primenanė mūsų dramų raštojais ir vertėjais, jog katalikų „Blaivybės“ draugija šių metų balandžio mėnesį buvo paskelbusi scenos veikalų konkursą (žiūr. „Vilties“ N42 š. m.).

Iš viso paskirta esą 350 rublių, kurie suskirstyti į tris premijas: geriausiai originaliai parašytam veikalui 200 rublių, gresniams originaliniams parasytam 100 rublių ir geram vertimui 50 rublių. Neatsradus visai gerų originalių veikalų, bet atsradus keliems pusētinėms, premijų pinigai galbūt paskirstyti į tris dovanas po 100 rublių, neatsradus gali nė tokiems — visi konkurso pinigai galbūt būti išdalinti geriemis vertimams.

Be to, laimėjusieji premijas pasilekė pilniai savo veikalų savininkais.

Vyriausios sąlygos konkursui laimeti šios:

1) Veikalai turi būti parašyti ar išversti gera taisykliška lietuvių kalba ir, duodami tikro grožes pasigérėjimo, turi drauge platinti abstinenčias, blaivumo ir skaidybės ideas.

2) Veikalai turi būti mažiausiai iš dviejų ir daugiausiai iš keturių veiksmų.

3) Veikėjų turėti būti be minios ir šokėjų, jei juos autorius išvesti, 10—12, ar dar mažiau; dekoracijų permanentų 1—2.

Konkursu laikas buvo paskelbtas išpradžios ligi gruodžio 1 dienos š. m., bet bus dar nutęstas; ligi kurio laiko — bus pranešta vėliau.

Konkursu teisėjai yra: kun. rektorius Maculevičius, kun. J. Tumas, Liudas Gira ir dailininkas Ignas Šlapelis.

Siūsti rankraštai įreikiai šiuo adresu: Kaunas, 2 Portovaja, N2, „Blaivybės“ Valdyba.

PROGRESAS IR TURKIJA.

Žmonija turi daug vietų, kurias reikėtų paimti cielybėje į muzėjus, kur tos vietas — reliktas, vėtos, — lopšys žmonijos civilizacijos galėtų būti apsangotatas del ateinančių žmonijos kartų.

Indija, Aigypas, Palestina, Graikija...

Nežinau, kur smarkiai ir giliu mušesi žmonijos mintis.

Ar Buddha Indijoje, ar Sokratis Graikijoje ar Jėzus Palestinoje?

Bet, žinoma, visos ideo tųjų žmonių turėjo didelę kultūrinę vertę del visos žmonijos.

Krikščionybė — toji krikščionybė, kuriai mės tēmijam dabar, pasidėkavojant dogmatizmu, pasidėkavojant tam, kad prie tyros krikščionybės ideo prisimaišė valdžia apsukrių žmonių žvairių bažnyčių — visiškai nustojo savo vertes, kaip skelbėja meilės ir savo paprastumo.

Tųjų didžiuoju brangumynu, kurie auklėja žmoniją arba, geriau pasakins, tą dalį žmonijos, kuri mės davė perstatymą human

sų Lenkijos, bet vokiškos kilmės. Kun. Foltinas kalba gana gerai lietuviškai ir lenkiškai. Nedėlieniais laikomos dvejos mišios ir pamokslai trijose kalbose.

Kun. Foltin'as taip-gi neužmiršta ir vaikų. Mokiniai juos vaka-rais. Lietuviai vaikai susirenka panedeliais, o lenkų ir rusinų vai-kai utarninkais.

Yra čia tris klubai — du lietuvių ir vienas lenkų. Apie visus tris nieko gero pasakyti negali-ma, nes perdaug girtuokliau-jama. Laikraščiu i klubus ateina šie: „Viltis“, „Vienybė“, „Šaltinis“, „Spindulis“ ir iš Amerikos „Saulė“. Kad būtų nors keletas apšviesnių žmonių, gal ir čia lietuvių pabūst, bet ant nelaimės, ir tie, kurie šiek-tiek moka skaityt, turtum nedrasių prie skaitymo kimba, o apie prikalbi-nimą prie skaitymo ir savo draugų nėra nei kalbos. Taip ir be-vargsta tamšybėje. O reikia neužmiršti, jog ir čia yra žmonių su prikalnesniais pobūdžiais, bet, ant nelaimės, ačiū neapšvietimui, ir prikalnesni norai išgarnoja lyg-tas vanduo, puode bevirdamas...

Slapukas.

CRAIGNEUK BY WISHAW. Kun. Narbutas vaikštinėjo per lietuvių gryčias, bet kurių pagydo užmiršta su kulinu už-eiti tūlo S. P. stubon. Labai itužo ant palydovo S. P. ir kada paly-dovui 24 d. lapkričio prisięjo rinkti kolektą, tai, užėjus jam pas S. P., pastaraisi ant jo tuojaus užriku: „O tu gudragalvi — laukan!“ O S. P. moteris, pašigriebus šluotą, kolektoriu: „Tu sioks, toks ir kitoks, pinigų rinkti atei-ni, o kumingo neatvede!“ Ir bevanojantį kolektorių, kas smū-gis pridurdama: „Šia tau, šia tau, šia tau!...“

Kad neužganabintų, kolekto-rus išsinėdinio iš stubos. Pusē-tinai vyra su šluotkočiu suvano-juo. Apsiskundžiogelis police-jai, bet toji už dykų ne taip greit kišasi — negadija... Piemuo.

BALKANŲ PUSSALIS.

(Tasa.)

Juodos dienos atėjo i Bulgarija. Stambulovas tuojaus tvėrēsi geležinių pirstinių. Jis pasilikio diktatoriumi ir prie sekancio Bul-garijos kuningaikščio Ferdinandu Koburgiškio, sutikusio galu-gale užimt Bulgarijos sostą, ne-zūrint i nepritarim Europos viešpatysčių. Šalį valdē paniu-rys ir tvirtas Stambulovas. Kad uždusint jam neapkenčiamajį demokratiką judėjimą, jis nepraleido nei vieno frankio. Nepraleido nei kankinimo užkabarini, nei peržengimo konstitucijos, net rinkimus i parliametą padarē kokią-tai komedija. Bepertrukinių teismų, prigrūsti kalėjimai, ištrėmimai, uždengimai laikraščių — tokis buvo paprastas atspindis valstijinio Stambulovo darbavimo.

Tokį apsireiškimą šalyje papras-tai mės vadiname „baltuoju ter-roru“. Taigi Bulgarijoje pasiro-dė baltasai terroras. Ant baltojo terroro bulgarai atsakė rando-nuoju. Įvyksta čiela eilė politiš-ku užmušim, suokalbiu, pasikė-sinim.

1895 m. liko užmuštas ir pats Stambulovas.

Ir vėl charakteriškas bruožas: — ir naujas Bulgarijos kuningaikštis persitirkina, kad bulgarams nieko nepadarysi, kad atė-mimas nuo jų politiškosios lais-vės — neįvykdomas, ir jis da-priek užmušim Stambulovo ban-

do taikintis su žmonėmis. Jis aiš-kai pamatė, kad baltasis terro-ras, neikiuk nenugązdino bulga-rų. Taigi nors neaiškiai, bet stengiasi atsikratyti nuo Stambulo, paskirdamas naują ministe-riju.

Vienok kuningaikštis Ferdi-nandas pasirodo nenuoseklum tvarkytoju. Beveik niekados jis neparodė tvirtų ir tikslų pa-zūrų. Jis kai-kada gretinosi prie konservatū ir pilnai palaike Stambulova, kartais už nugaras pastarojo darė derybas su libera-lais. Kuomet, pagal Stambulovo norą teisė mirties bausme kokinors „politiškai prasikalteli“, kunitas. Ferdinandas susikrausto savo daiktus ir pirmu traukiniu iš važinėja iš Bulgarijos, ir, jam „neasant namieje“ Stambulovas pasirašydo ant mirties bausmės nuosprendžio. Kartais kuning. Ferdinandas tikrino lūpomis vie-no ministerio savo pilnā atsidavimā ir priteliškum Austrai, o lū-pomis kito ministeriro tvirtino, kad Bulgarija pilnai Rusijos pusē palaiko, ir visuomet yra pasirengusi jai pagelbėti.

Tas dvilypinis lošimas kuningaikščio nepadarė ji populiarė-ku tarpe Bulgarijos žmonių, bet užtai pagelbėjo jam palengvinti santiukius ir su Rusija ir Austrija.

* * *

Daug judėjimų, daug susidūri-mų ir suktynių pergyveno Bul-garija. Nesyk jos puiki konstitu-čija buvo perdibama ir sudarkoma. Bet visuomet ji, nelyginant feniksas iš pelenų, pasikeldavo vėl. Ir Bulgarijos žmonės mokė-jio pernėt ir užlaikyt čiela savo konstituciją per eiles sunkių per-iškard, per eiles valstijinių per-mainų ir net per pragara „baltojo terroro“.

Zinoma, daug laiko Bulgarijos konstitucija buvo apjuokiamai ir daug išvairių anekdotų apie ja-yra surašyta. Vienok, ištikruju, naujojo Bulgarijos historijo, ši laišva konstitucija, — pagal kurią, lyg saulė išsimuš iš historiškojo kelio Bulgarijos žmonės, vi-soumet sugrižo atgal i historiškas vėžes, — buvo puikiausiai pradi-nė mokykla, per kurią perėjo ir apsišvietė visi šalies gyventojai, per trumpą laiką pasiekdamai tą, ką kitu šalių gyventojai pasiek-tik per šimtmecius.

Žymus Bulgarijos veikėjas Stojanovas, didis apgynėjas konstitucijos ir demokratiškumo, sako:

„Visas pasaulis žino, kad vis-ka, ką tik mūsų žmonės turi, jie išgavo patįs.. Jeigu pas mus yra mokyklos, žmonės patįs jas pasta-tė ir palaiko; jeigu yra tautiškoji šventinyčia, tai ją pataise patįs žmonės, o ne archiriejai ar kiti. Buvo ir vienybės, kurių Berline Traktatas suardė, bet kurių mūsų žmonės vėlei išgaus“.

Yra keletas Bulgarijos rašyto-jų, bet jie visi labai myli žmones ir konstituciją, taigi nėra abe-jonės, kad ir juos žmonės myli“.

Dabartiniai dideli nuotikiai ka-rės lauke mums dą syki parodė, kokia didelė roļu suluošė laisva konstitucija. Ar-gi be tosios abe-

nos politiškos mokyklos būtų ga-lejusi Bulgarija parodyti kovo-

ja Turkija tiek tautiško pasiryži-mo, susiliejimo ir vienybės? Net

konservativiškius Bulgarijos

sluogsnius dabartiniai nuotikiai

pertirkina, kad laisvas žmonių

valstijinis gyvenimas daug geriau

žmones subrendina, negu biuro-

kratikas ir diktatoriškas reži-mas.

* * *

Audringa Bulgarijos historija. Bulgarijos padangėje nebuvo pa-stovumo. Cia tamsus debesis ver-govės, paskui spindulys konstitu-čijos laivės, vėliau baltasis ter-ros, toliaus valstijinai pervers-mai. Paskutinį laiką galima bu-vo skaityt periodu aušros ir su-stiprėjimo. Sustiprėjimą galima patėmyti iš veiksmų karės lauke.

Bet paskutiniai pasisekimai ne-privalo padaryti bulgarus trupma-regiai. Karė Bulgarija pastato vėl i ūnky periodą. Nereik už-miršti, kad, abelnai, Bulgarija yra šalis neturtinga, pusiau tam-si, neįrengta, kad bile karė, net ir laiminga karė neša su savim vi-suomet sunkias pasekmes, ištuši-šalies turtus ir ant ilgo laiko sulaiko kultūriškai plėtojimasi.

Paskutiniai metais ējo greitu žingsnį pirmyn, kaip iš kultūriškojo, taip ir ekonomiškojo at-žvilgių. Miestai žymiai padidėjo, geležinkelį taipgi padauginta; pramonė buvo pakilusi ir mokyklių skaitlius buvo padaugintas ir dauginas. Visa tā ramū progresavimą sulaukė dabartinius karės gaisras. Reikia manyti, kad kokia-tik nebus tos karės išeiga, ji mažai gero atnei Bulgarijos žmo-nėms. Paprastai dabartiniame su-rėdyme, nors žmonės ir su geriau-siais tikslius sina i karę ir lieja kraują, bet laimėjimais pasinaudoja savo interesams grupa poli-tikieriu.

Vienok prisdėjimas bulgaru-prie bendros Balkanų pussalio ka-rės su turkais aškiai parodė, kiek gyvos ir aktiviškos energijos, kiek gabumo kovoj už laisvę sle-piasi Bulgarijos žmonėse. Tas ga-bumas pagelbėjo tos šalies žmo-nėms astovėt savo tautišką ne-prigulmybę nuo išlaukinių turkų ir savo politišką neprigulnybę nuo vidurinių „turkų“.

Bulgarija — tai typiška šalis taip vadinam „smulkiai žmonėli“. Ji neturtinga, bet tas neturtingumas labiau lygiai padalinatas, negu kitose šalyse. Bulgari-jos nėra didelių turčių ir mažiau negu kitur žmonių „ant dugno.“ Abelnai, visi neturtingi, bet geras-nis padėjimas auga žymiai aug-štyn. Gal būtų geriau josios palai-mai, kad šiandienin karė būtų praėjusi pro šalį, bet, mat, histo-rija visu šaliu bėgio nusprendė kai-tai.

Toks tai trumpas žvilgsnis i Bulgarijos historija ir gyvenimą. Gal jis trumpas ir neaiškus, bet vis-gi parodantis nors maža supratimą apie tos šalies stovą.

* * *

Bendroje Balkanų karėje tarp kitų viešpatysčių ima žymū dalyvumą ir mažiukė viešpatystė. Juodkalnija. Todel keliai žodžiu galima parašyti ir apie jas praeitį ir dabartį.

Juodkalnija ne pirmąsyk sto-ja pagalbon kalniniams slav-nams jų kovoje su ottomanais. Visa jos historija, pradedant nuo XIV šimtmecio ir baigiant šia valanda, — tai eilė karių, netik už savo neprigulmybę, bet ir už laisvę visų balkaninių krikščio-nių prieš turkiškai jungą.

Galima sakyt, kad dabartinė Juodkalnija yra neprigulminga tik pasidėkavojant tai kariškai dvasiai, tam nepaprastam karži-giškumi, kuom nuo senų laikų atsižymėjo gyventojai pietinių slavėnų kraštu. Užtenka pasakyti, kad gale XV šimtmecio turku-sultanas Muhamedes II priverstas buvo sutraukt prie Skutari viso savo armiją iš 300.000 žmonių, kad sulaikyt pasipriešinimą sau-jalės juodkalniečių iš 3.000 žmo-nių kuriai vadovavo tautiškas

karžygis ir uždėtojas Cetino mie-sto, Jonas Cernojevič.

Niekados juodkalniečiai nepa-dėjo savo ginklo; jie naudojosi kiekviena patogia minuta, kad užduot mirtiną smūgi ottomanų viešpatvimiui Balkanuose, maty-dami tame pavoju tautiškam gy-vavimui visų pietinių slavėnų. Visose karēse Rusijos su Turkija Juodkalnija visuomet gelbėjo Ru-sijai ir visada veikė užpakalyje turkų armijos. A. Bernotas.

(Toliaus bus).

TVIRTO VALIOS FRANCIOS GENEROLAS.

Francūzų generolas kankinosis La Force kaliny. Jo imperato-rius, Didis Napoleonas, prieš kuri-jis taisė suokalbi ir už tai pateko į belangę, buvo tolui nuo Fran-cijos ir grumēsi Rusijos snieguge-se. Tamsoj ir tylumoj rymojo ka-riautojas ir mastė. Jis buvo drāsus vyras. Jo vardas Claude Mallet. Jis troško, kad Francija būtų respublika, o ne monarchija po Napoleonu. Jis nekentė užšokusio ant posto Napoleonon ir geidė, kad Francija būtų laisva. Jis geidė taipgi pats būt linos.

Ir štai ką jis sumanė. Jis apsi-metė sergančiu ir buvo nugaben-tas į ligonbūti. Ligonbūtyje jis

uztektinai buvo laisvas, kad pra-dėti vykinti savo planus ir pri-traukti draugus jam tame prigel-bėti. Tapo pagamintas dokumentas apriekiantis, kad Napoleonas žuvo Rusijoje ir kad jis aprin-ko generola Malletą Paryžiaus komendantu; ant dokumento ne-teisingai pasirašyta senato pre-zidento. Begdėskešnio dokumen-to, regis, niekas negali primislyti; vienok, su pagelba tos proklama-cijos kaliny aikėjosi pasinaudoti.

Bulgarija — tai kai kur tamsumoj din-go. Savo kišeniuje turėjo apie dvilyk frankų (apie \$2.40); iš jo keturių suokalbininkų, kurie jis i-lydėjo, vienas buvo kuningas, o kitas kapralas.

Abelnai, visi neturtingi, bet geras-nis padėjimas auga žymiai aug-štyn. Gal būtų geriau josios palai-mai, kad šiandienin karė būtų praėjusi pro šalį, bet, mat, histo-rija visu šaliu bėgio nusprendė kai-tai.

Pirmiausiai nuėjo i kuno-ningamus, su kuriuo susipažino dar ka-linį esant. Ten jis rado, kaip anksčiau padavadijo, generolo mundirą ir kardą. Antroj valan-do, apsirėdes kaip generolas,

su kardu prie šalies ir savo nu-kaltu dokumentu rankoj, tas drāsus avanturistas persistatė prie

lovos tikrojo Paryžiaus komen-danto. Senas karautojas, nuste-bės, skaitė proklamaciją su sena-to prezidente parašu; joj matė parašyta, kad jo imperatorius žuvo, tam patikėjo ir tuo stojo

prie vykinimo paliepių, išstaty-tū dokumente. Jis pavedė Ma-llet'ui žymią karioomenes dalį. Tuopat tarpu ir kitiemis aug-stiesniems Paryžiaus valdininkams tapo įteiktos tos proklama-cijos. Tuoj sienos sostinė tapo aplipintos pranešimais apie im-peratorius mirtį ir išteigimą lig-laikinės valdžios.

Šeštoj valando generolas Ma-llet su didžiu karėvių skaičium pasirodė ties durimis savo buvusio kalėjimo La Force ir liepė gu-bernatorui paleisti visus kalinus prasikaltusius valstijai. Pri-

sakas tuo tapo išpildytas. Kas-

gi gali priešinties senato paliepi-mams?

Antras begdėskaas aktas buvo tai suėmimas policijos ministerio ir prefekto. Tuomi jis užkarto ke-lią policijos veikimui ir kartu dar-ė drąsiaus žingsnį. Mallet leidosi prie komendanto visos Paryžiaus kariuomenės ir perstatę pa-sirašymui dienos tvarką, kuria-pats pagamino. Komendantas tą išpildyti griežtai atsisakė. Aky-mirksnyj Mallet ištraukė revol-veri ir, papildę žmogžudystę, išėjo, palikdamas kraujuose pa-plūdusi komendantą. Tuome jis leidosi į nacionali banką ir pa-ėmė į savo globą visus jo pinin-gus.

Tai-gi, tas nepaprastas vyras, pabėgėlis iš kalėjimo į keletą val-andų vadovavo didžia armija, už-valdė svarbjausius sostinės punk-tus, parengė tvarką naujai val-džiai ir buvo viskuom, tik dar ne ponu visos Francijos.

Liko dar vienas svarbus žingsnis. Jam reikėjo, kad generolas-adjutantas apreikštū jį viršin-ka visos Paryžiaus kariuomenės. Mallet pasirodė prieš tā didži žmogų ir išteigė jam senato proklama-ciją ir dienos tvarką. Generolas-adjutantas skaitė raštą, apmastinėjo ir su neužsitikėjimu klausinejo Mallet'ą. Nežinia — ar jis būtų sutikęs ar ne. Bet tuo tar-pu prie jūdvių žigsniaivo kare-vio vardu Laborde, kurs buvo perdėti La Force'io kalėjimo.

„Sveikas-gvys! Kas čia po-šimtis velniai! Juk tai mano kalinys! Kaip jis ištrūko?“ — šau-kė nustebės Laborde.

Mallet griežtai revolverio. Bet buvo jau pėvėl. Abu šoko ant jo ir apvalkė. Keletą valandų visi kareiviai ir visi viršininkai dėl suaugusių darbininkų — mo-kytojavo vėtinis mokytojas, p. Sabas, ir pats kun. Tautkevičius.

<p

KAZYS PUIDA.

KOL SAULĖ PATEKĖS...

„kultūrinis skonis“ kitų idealų gaiviniui, tu, kurie atsieka pirmapradži savo šaliui XVII šimtmetyje.

Iš-už parko pasigirdo duslus ratų dundėjimas; tiktai kartais jis prabildavo garsiau, kuomet skardas ištengdavo pralėpti per medžių viršunes, ar pradėksdavo lapų tankunyną. Visi ištampė klausą, netikėto svečio laukdami, ir kas sau atmintyje speliojo, kas tai toks būti galėtų.

Apdulkėjės iššoko vikriai iš vežimo jaunas, juodbruvis studentas ir nusikreipęs vežėjui tarė lietuviškai, kas žodį aiškiai pažeidamas:

— Pasakysi dėdei, kad manės greitai nelauktų; sugrišiu pats, kaip tik galēsiu... Gali važiuoti... — nusisuko prie gonkų ir mandagiai nusišmė kepurę pries išeinantį pasitikti šeimininką ir, lyg perspēti skubėdamas, prabilo lietuviškai:

— Atsiprašau, jog tamstas taip staiga ir tokiu vėlu laiku užpuolu...

Prašom, prašom, — kvietė šeimininkas.

— Ar Vladas niamie? — klausė atvykės, gonkų laiptais lipdamas augštyn, kurie inairiausiais tonais šaukės šeimininkan pagalbos.

— Visi namie, ir Eimutis čia.

— Eimutis čia? — nustebuo atvykės.

Ką-gi jis čia veikia?

— Jurkā muštruoja.

— O Vladas? o p. Marė? — stebėjos.

Svetimi geriau prižiūri, — teisino vaikus šeimininkas.

Bet Eimutis... tamstų namuose! — stebėjos studentas prieškambaryje nusiredydamas.

Maištą kelia „ištikimų“ bajorų šeimynoje, — juokavo šeimininkas.

— Eh! — sušukó svečias, — Visuomis bajorų tarpan skverbjasi, kaip saulės spin-dulys pro mažulyti plysi.

Koks Visuomis? — klausė šeimininkas, užleidamas svečiui kelią verandon, kur visa šeimyna susirinkus buvo.

Rimkus! — sušuko Vladas, svetij patėmės.

Ir sumanymu vejamasis, — pridūrė Eimutis, kurs gerai jo silpnasiu puses žinojo iš bendro studentavimo meto.

O ką-gi? Manai, taip kaip tu! Prisiglaudei vasarai, — juokavo jis su visais sveikindamasis, — kaip rudenio užskristi šeštojo augšto padangēn ir žmogaus sanarijų darinėti.

Na sakyk, sakyk, kas tavyje nerimsta? — ragino jį Eimutis.

Marytė atidžiai klausės, nepratardama. Ją begalo nustebino lengvas ir teisingas tėvo atsinešimas vaikų nuomoniu atsimainymui. Išsvajotoji lenkiškumo šeimyninė tradicija, tėvui atvirai pratarus, dingo kaip pūgos švaistomas sniguolės. Atsivėrė platus, lygus takas, ateinėt viliojas ir, savo neuzmatomu slėpiniu slaptumu, jin nors vaidintuvės akimis pažvelgti gundas.

Studentai tuo tarpu jau svarstė Rimkaus sumanymą.

Už trijų savaičių paroda. Reikia man tuo tarpu nuvykti į Raseinius, sujieskoti atsakomas būstas vaidinimams ir mūsų kuopelėi apsistoti. Galime bent penkis spektaklius atvaidinti, — planavo Rimkus.

Vladas klausės ir tylėjo.

Kuo padengsime išlaidas? — klausė Eimutis.

Išlaidų bus i du šimtus. Trobai nusisamdyti, žmonėms užlaikyti, afišoms vienems penkiems spektakliams atspausti ir kitoms smulkmenoms užteks to, ką iš spektaklių inimšime. Galu-gale vietiniai lietuvių gubernatoriaus leidimas gauti ir žmonės surinkti...

Leidimas yra dešimčiai spektaklių. Žmonių dar dviejų trūksta. Ot ir atvažiau Vlado prašyti, bet jis blogas artistas. Tave radau, tai neišsisuksi, na žinoma ir p. Marė neatsisakys, — kreipės Jon Rimkus.

— Aš! — sušuko nustebus Marytę.

Palaukit, — prabilo Vladas. — Kad pas jus viskas taip gera klojas. O man rodos, kad iš to nieko nebus.

— Kaip tai nieko nebus! — sušuko Rimkus iš vienos pašokės ir akis pastatės.

Dvarponiai jums savo būstų neužleis, o kitų Raseiniuose nėra.

O klubas? — karščiavos Rimkus.

Klubas prikimštas vienų bajorų ir nieku būdu jus jin neinleis.

O bajorų vado būtas?

Jei bent... — paabejojo Vladas.

Surasiu, surasiu! — degė Rimkus.

Kad ir kluojime, by tik surengti!

Jei suvaidintumėt kokį dalykėlį lenkiškai, tai dar gal šiaip-taip...

Lenkiškai! — sušuko pabalavęs Rimkus. — Niekumet! del jų nė pirštu nepajudinsiu...

Karštakošiu buyai, tokiu, matomai, ir paliksi, — ramu balsu atsakė Vladas.

Ar-gi jau tokia nuodemė būty, jei ką sulostumė, — iškišo senis Butrimas.

Matai tamsta, — kiek raniu kalbėjo Rimkus, — Panėvėžio parodon komitetas kviesdinas net Namyslovskį iš Varšavos krakoviakų, polku ir mazurkų tonais silpstantiems bajorų patriotiniems jaunamams pekelti, arba lenkų teatrą iš Vilnieus ir nieku būdu neužleidžia vietos lietuviams nors vienam spektakliui atvaidinti, tai kam mēs...

Tai kuo čia kalti raseiniečiai? — klausė Vladas.

Visur jie vienodi! — teisinos Rimkus.

Bet sulošdami ką-nors lenkiškai, pritrauktumėt daugiau publikos ir praskintumėt kelią kitiems, — patarinėjo Butrimas.

Man išakyta kuopelės vien lietuviškiems spektakliams vieta surasti...

Man rodos gana bus apie tai kalbėjus, — išimaišė Eimutis. — Kaip bus taip. Sumanymas visiškai vykės ir jam pritartai darbu reikia.

Ko tas jaunimas neprasimano! — dejavo motutė ir siuntė Jurkā gulti, kurs vienomis keturiomis spryrėsi.

Tamstos ketinua prašyti arklių rytojun į Raseinius, — kreipėsi Rimkus Butrimas.

Gerai, duosi. — Sunkiai pratarė senis, nors greičiau būty sutikės arklius pasamdyti, negu savuosius tokin kelian siūsti. Atsikėlė pamažu nuo stalo, paliepė Jurkai eiti gulti ir išėjo parūpinti rytojun arklių.

Motutė su Jurka, pasakiusi visiem labanakti, nuėjo svečiui patalo parengti ir gulti.

Jaunimas dar kalbėjos, dar svarstė išairius spektaklių reikalus.

Marytė ilgai negalėjo nieku būdu iš-

vaizdinti save ant scenos su lietuvių kalbos žodžiais, tarpe tikrai dirbančių naudinė, didelį darbą. Baimė ją ēmė del paskirtųjų rolių atlikimo, del teisingos literatiūros kalbos ištarimo. Drauge su baime jos krūtinėje siautė kaž-koksių aiškus, užčiuoptinai inmanomas noras būti ant scenos, pasirodyti viešai pažiūstamiesiems tuo, kuo esama, kuo būti norima, kad išvengti nesamoningų aiškinimų ir intikinimų. Šalė to viso — pirmutinis žingsnis realinio darbo srityje, — kaip tai daug del jos paciūs tautinio susipratimo, kiek išvairiausiu teoretinių svarstyti tuo vienu žingsniu šalin atmetama ir vienu tuo žingsniu ištojama tvirtai susipratūs lietuvių intelligentijos tarpan.

Kaip neapsakomai dėkinga ji buvo Rimkui, kuris jos neužmiršo, neaplenkė, atsinešė jon kaip susipratūs visuomenės kultūrinim lietuvių visuomenės sąnarin.

Kad jis žinotų!... Kad jis žinotų, kiek jis man gero padarė! — šnabždėjo Marytė rėdydamasi gulti ir nuolatos kningutes vartydama ir veikiančiųjų asmenų sanrašus žiūrėdama, kur prie paskirtos jai rolių kaž-keno ranka dailiomis raidėmis užrašytai... Butrimaitė!

Butrimaitė! — pirmą kartą ištarė Marytė savin savo pavardę lietuviškai ir atidžiai klausėsi, lyg kaž-ką nepaprasto, slėpinigai dailaus ir galingai jai veikiančio pratarus būtu.

Butrimaitė! — tyliu, vos girdimu balsu atkartojo savo pavardę ir nusiypsojo tokiu švelnūčiu, lygiu, skaidriu nusiypsojimui, lyg likimo skirtosios meilės-laimės slėpinys būtu jai visus rytojaus giedros gy-

(T. b.)

J. WEYSENHOFF.

JAUNIEJI SKRAUJAI...

Vertė

KAZYS PUIDA

— Ką tokį? — gyvai užklausė Mikolas — tai dar slapta mergaitė! nieko man nesakė!

Ji jo kol kas gal ir nenor; bet vaikinas geras ir pirmiausiu: Juozas Trembelis.

Anielkos brolis?... ne — juk jি neturi brolio.

Pusbrolis — paaikiino Stasius.

Gretai susimezgė Mikolo galvoje visi pastaruju dieną pastebėjimai, bet pajuto podraug, jog susitiko gyvenime su rūmu padėjimui, reikalaujančiu pagalvoti ir vyriškai nutarti. Ir kas būtų manės? ir tai per tą mažutę folvarkinę Uršulką! — Tečiau daili jí, o gundi, o slaptinga, kai tas miškas...

Kad išvengti ūmo gana sunkaus nutarimo, griežtai nukreipė kalbą:

— Na, o tu, Stasius, ką padarysi su Anielka?

Tai aš tau pacakysiu, kai metas bus. Aš su ja nežaidžiu.

Nutilo. Nekvodsami vienas kito, tiktai atsargiai praskleidami slaptuosius savo jausmus, užtekinai išsipasakojo. Lengvaminciai draugai gal būtu pajuokoje piklai, per ką tūlas stengiasi parodyti savo pažvalgų gyveniman viršenybę. Tiedu Lietuvui, balytėje lengvai savo širdis giliu jausmu virpančias, atitrankė nuo jų rankas.

Saulė taip glostė, lyg kad vasarą — atsiliepė mieguistas Stasius.

Kad taip nuolatos čia gyvenus! — atsiduso Mikolas sekdamas savo svajonės — bet mano gyvenimas jau užklidė tiek vietų, žmonių, prietikių...

X ANT DIDŽIŲ VANDENŲ.

Atėjo liepos mėnuo tokis skaistus savo žalsvai ir tokis turtingas jayais, uogomis bei vaisiais Ežerėnu paviete, kad rodės, jog žemė pirmą kartą pragydo ir gimto. Kad geriau viskas pamatyti, patogiausia pasileisti ežeru eile upės Šventosios jungiamu, ramių plaukti luotu po ajerus-bei nendres, arba išplaukus viduriu ir luota pasroviovi paleidus, slinkti, nors greitai, bet nežymiai, be išklo pagalbos. Tiktai jauvais puošiamas kalnelis, arba paaugę krantai, o dar labiau užmestas pakraštyj bučius, duoda suprasčių srovės greitumą, nešanti luotą savo ridabro srovė.

Toki puikų kelią pasirinko sau Mikolas Rajekis antžmė — paūgliams — medžioti ir gimojo krašto grožybėms pamatyti. Isėdo luotan ankstybą ryta toli nuo namų, viršui upės, kad vakare mykysti į Južintus, Rašos ežere besivežinčiu. Luota tnrėjo dar naują, sakais kvėpantį, stiprū.

Prisakyje sėdėjo, vikrus žvejas Stasiulionis ir išklavoję vienų išklu permesdamas jį nuolatos tai vienon, tai kiton išnoto pusēn. Mikolas sėdėje užpakalyje ant suolelio, persvėtė savo sunkumu visą luotą taip, kad smailagalis iškilo iš vandens ir sukiodamas, lyg hostė, kur čia ančiu esama. Ištisęgi tuo rūpinos juodas pūdelis, Kukta, ančiu žinovas. Stovėdamas paskutinėmis kojomis luoto dugne, o pirmutinėmis barts atsirėmės, virpėjo visu kūnu, jau kėlis kartus šiandien sušlapusiu. Gudrių savo galvą laikė standžiai išstestu kaku, kartais nervingai kurion pūsen nukreipdamas. Akis kartais gašliai sužibėdavo iš-po užsmukusiu kudli, tai prisimerkdavo jakinancio saulės atspindžio spiriamas.

Sventoji išplaukė lauku iš kalnelių, augalotu mišku paaugusi, žemose vietose plačiai išsiliedama, darė dumburius pauksmingose vietose, o prie pievų nubalo sidabru. Nesenai išplaukė Mikolas iš miško. Išten-pat dabar atsiliepė šūvis ir nuriedėjo kalneliai garsia kanonada.

Turbūt kungas Stulginskis mus vejas iš atsiliepė Mikolas lietuviškai žvejin, kuris kitos kalbos nemokėjo.

A jau ans — atsakė šypsodamas Stasiulionis, taikindamas tolēn vanago akimis.

Bet dar nieko nebubo matyti išskyrus lyg vandenų sidabru su mėlsvu viduryje virpėjimui, kuris reiškė upės srovę. Šovės medėjas, ar pasislėpē nendrėse su visu luotu — arba šanta dar anksčiau, miške, už upės inlankos. Tai buvo tikriaus, nes skarbas perplatus būtu kai nuo vandens. Mikolas paliepė Stasiulionini pasuki luotą kraštan, stovintį vandenin ir laukė medžioklės drango, kungo Stulginskio, su kuriuo susitaręs buvo. Buvo tai Antalieptės klebonas, atkaklus medėjas ir geras drugas.

Netrukus išlindo iš-nūkranto upės viduriu nedidelis luotas, lyg koks pagalys, o ant jo vienam gale didelė pilka bulka — tai tikriausia klebonas medėjo rūbais — kitame nežymus juodas taškas.

Kas tai per juodas kilnotojas prisakyje? — užklausė Mikolas Stasiulioni, kurs atidžiai tyrinėjo besiartinančių luotų ir linktelėjo galva:

Kuningas iš Antalieptė.

Besiartinas luotas, patekęs upės srovėn, artinos greitai. Kungas Stulginskis jau pamatė Radeckį ir suko sveikindamas šautuvu malūna viršuj galvos. Kuningas sėdėjo susirietęs ir nejudrus juoda sutona apsil

AITVARAS

RYTOJUN BEŽIURINT

(Tasa).

bus gilesnės ir ar tik neturės historinio pagrindo; matomai kryžiniočių gadynės skerdynės neišdildoma dėme išspaudė lietuvio psychijon ir net šiandien atsiliepia.

Karas, iš įvairiausiu atžvilgiu imamas, jokiu būdu neišteisinamas ir jis propaguojamas kaip neišvengtinės, būtinės išvados iš gyvenimo apgynimuo šiurkščių priemonių, ar net kaip Maltuso įstatymą apie žmonių skaičiaus augimą. Kiti dar mato kare Augščiausios Apveizdos apsireiškimą, neišvengtinės ir protinges, su kuriuo net nuodėminga būtų kovoti. Sioms nesamonėms bei klaidingiemis protavimams prašalinti būtinai reikėtų nurodyti **tikrieji karū akstinių lygiai** kaip ir **tarptautinis nesusipratimui taikus išrišimas**.

Sunku čia išdėstyti visos priemonės kaip kovoti su augančiu militarizmu, ir kaip priaugančiosios kartos šiam atžvilgyje apšvesti. Galiu nurodyti kringą, kuri iš šio atžvilgio daug gali pagelbėti, t. y. A. Mueller: Ein Ratgeber für Eltern und Erzieher, mit einem Vorworte von Bertha von Suttner. Tenais įdomaujasi skaityojas atras daug praktišku nurodymu.

TAUTINIAI—PATRIOTINIS JAUNUOMENĖS AUKLĖJIMAS.

1.

Kiekviena tauta, kuri atgimė ir šioje įvairiausiu varžyti bei priespaudę gadynėje savumi išlikti nori, iš ši bei tą iš savo dvasinių turų žmonijos žinynas įneštigedžia, kad minėtina būtų kaip atskira vienata — turi visas savo pastangas bei jėgas nukreipti priaugančių kartų auklėjiman.

Pedagoginių jieškinii amžiu, reikia atidžiai sekti visi naujosios pedagogijos pratyrimai ir neatidėliant gyveninan inkūnyti ar kitokiu būdu. Spaudos sulyginamuoju laisvės metu reikia daug plačiau aptarti visi naujausieji pedagogijos pratyrimai ir sveikas bei tinkamas sumanymas stengties realiniu vykinti.

Mūsų mokykla bene bus viena labjausiai atsilikusiu kultūrinio pasaulio mokyklų. Naujesnėje pratyrimai jau visvien kaip ir „neištikima“ mintis. Visa tai, kas vyresybės tinkamu nepripažinta, kas gyveninan be apšviestos ministerijos antspaudos išgyvendinti stengtys — visa tai tos pačios ministerijos draudžiamai net baudžiamai už nanjų kelių jieškėjimai.

Apie tautinių jaunuomenės auklėjimą atskiru tautų — jei bent pasvajoti telieka; apie tautinių patriotinių gi apšvietimą — patyliomis pamatyti tikleidžiamai ir tai kaip apie neatsiekintas dausas.

Tuo tarpu gyvenimas, nesiskaitydamas su jokiomis ministerijomis, stato savo reikalavimus, i kurinios save gerbjanti ir savo ateitimi rūpinančioji tauta turi atsilepti, privalo jieškoti kelių, kuriais tie gyvenimo reikalavimai patenkintini.

Tauta, be tautinės jaunuomenės auklėjimo systemos, be iškiepijimo priaugančiai kartai sveiku ir teisingu patriotinių jausmų, turės ar užsileisti kultūringesnais kaimynais, ar skolinties dvasios turėti iš kitų ir tuo keliu savo skirtinasai individualizmas pakeisti svetimomis ideomis ir ilgainiui tekėti visiškai ištautenti.

Kol tautos neišnyks nuo žemės paviršiaus su jų individualiniai skirtumais, su jų skirtinės reikalių rūpesniu, tol klausimasis apie tautinių patriotinių jaunuomenės, ir ne tik jaunuomenės, bet mūsų padėjime, ir visuomenės, auklėjimą svarbus ir svarstytinės reikalas. Ir nuo to klausimo išrišimo, ir nuo to, kokia prasmė minėtajam auklėjiman įnešta, pri-gulės pačio auklėjimo pasekmės. Mūsų gyvenimo sąlygose tasai klausimas dar painesnis, nes mēs verčiami taikinties valstybinėn auklėjimo systemon; mūsų jaunuomenė auklenama šiandien svetim būdu, svetimomis ideomis, svetima kālja. Toliau mēginsime sutaiktinti valstybinius reikalus su tautinių kiekvienos atskiro tautos reikalais, kaip vienatos valstybę tveriančios. Tačiau čia reikia jau išskirti valstybinis ir tautinis auklėjimas, kuris toli gražu nevienoda prasmė turi.

Tautinis auklėjimas, tai yra auklėjimas tautos dvasioje, gimtosios kalbos, historijos, padavimų, išistikimų bei papročių dvasioje, tautos kultūrinį uždavinį reikaluoze, jos dvasinių tveriančių tautinių ideų prasmėje. Valstybinis auklėjimas tai yra auklėjimas valstybinių reikalų dvasioje, kurie, prie normalinio tautų padėjimo, valstijon ineinančiu apibendrina jų politinius, kultūrinius ir ekonominius reikalus.

Valstijoje, kurioje nėra nesusipratimų tarp atskirų tautų, negali būti nė skirtumo tarp tautinių ir valstybinio auklėjimo. Dargi visiškai atžagariai

Tokiamate atsitikime abi auklėjimo systemi tveria vieną bendrą sistemą, viena kitą papildo ir praskečia, nes tautinių atskiro tautos reikalai susitaiko su valstybiniais, historija ir kultūra kiekvienos tautos išlieja, lyg bendram latakan, valstijos historijos ir kultūron, užlaikydama savo skirtinas žymes. Čia patriotizmas ir tautinis jausmas yra vienodais akstinais; čia patriotizmas tarmauja tautiniam jausmui, o šis pastarasis iš savo pusės — patriotizmu.

Rusijoje iš šio atžvilgio susitinkame su visiškai kitokia sriove. Čia viena tauta yra viešpataujančia, kitu-gi tautų dar negalima skaityti susiliejiomis su ja iš atžvilgio vienodo atsinešimo i valstybiinius reikalus. Toksai padėjimas paeina iš daugelio priežasčių ne mums šiam straipsnyje svarstyti. Tačiau iš šių tai priežasčių ir kila skirtumas tarp tautinio ir valstybinio auklėjimo.

Patriotizmo sumaišymas su tautiniu jausmu yra viena tų pamatiniai klaidų, kurios, neva iš patriotizmo, veda prie slopinimo teisot ir neikiuk patriotizmu nepriestaranančiu silpnėsiu ir valdomų tautų tendencijų. Todel ir reikia abi auklėjimo systemi svarstyti skirtinai.

2.

Tautinio auklėjimo pamatan reikėtu šie principai padėti:

1) Kokios nors tautos jaunimo auklėjimo tikslai ankstai rišas su pačios tautos išsiplėtojimu ir jos būtybės tikslais.

2) Tautinis auklėjimas, taikinamas tauton, lygus individualiniams auklėjimui, taikinamam individuum, t. y. tokso auklėjimas, savo uždavinius realinius gyveniman vykindamas, turi remties visų tautinės dvasios ir būdo ypatingumų ir privalo taikinti savo programą ir imones tan ypatinguman.

3) Kaip individualinis auklėjimas, taip ir tautinis turi du skirtinu, bet bendrai rišančius uždavinius: a) pirmasai iškilia iš tautinės saviužsilaikymo savokos plačiausioje prasmėje ir apima savimi rūpinimos fizinė, materialinė ir dorinė tautos sveikata, b) antrasas susitveria iš visų tautų solidariškumo bendražmoniškų kultūros idealų siekiant ir verčia rūpinties tautinio geniaus išsiplėtojumu, tautine tvėrija visose kultūrinio veikimo, srityse.

Tokie tai tautinio auklėjimo principai, kurių besiremiant, galima plačiai iš pedagoginio atžvilgio teisingai aptarti.

Jei ir susitinkame su pamatiniais prieštaravimais prieš tautinio auklėjimo principus, jei, juos gyveninan bevykinant, prisilaikoma iškraipyti nuomonių, tai tas paeina visai ne iš to, jog šiemis principams galima kiti priešpastatyti, su jais nesutink, bet iš to, jog tautinio auklėjimo klausimas statomas išskirtinai ant politinio, religijinio ar dargi ankstai-partijinio pamato, o ne pedagoginio.

Iš kitos pusės imant, reikia pripažinti, jog su mažymas pedagogikos su politika tūluose atžvilgiuose neišvengtinga, ypač tautinio auklėjimo klausime, ką parodo ir mūsų tautinio auklėjimo pamatan padėti principai (punktas 1), kur priangačiu karty auklėjimas identifikuojamas su pačios tautos išsiplėtojimu ir jos būtybės prasme. Tačiau šioji politika ir šioji pedagogika, kuriedvi vadovaujasi identiškais tikslais, neturi nieko bendro su politika paprastoje, kasdieninėje prasmėje, o juo labiau su jokiu partiviskumu.

Tauta turi būti sveika ir stipri; jos medžiaginė gerovė, jos kultūra, jos dvasinė jėga turi nuolatos augti ir plėtoties; jos ingimtieji būdo individualiniai turtai privalo tobūlieties, o nepriekliai mažeti — su šiokais bendrais tautinės pažangos tikslais, rodos, turėti sutikti įvairiausią politinį išitikrinimų žmonės. Tautinė gi politika, tokiai tikslai siekianti, ne tili, kad nepriestarauna pedagogikai, bet gali tarnauti jai realiniu, tvirtu pamatu, kuomet dienos, partiju, klasij politika, kad ir tautiskiausias obalsias prisdengusi, nesutaikinama su pedagogika ir slopingama ja, naikina ir tikrai tautinių jaunuomenės auklėjimą.

Mūsų mokyklos gyvenimui viršui padarytosios išvados sunku beprirodyti, nes mēs neturime tautinės mokyklos; tos-gi dvi-tris tautinės mokslo įstaigos, kurios šiandien Lietuvoje randamos, dar nesuteikė medžiagos, kurios atsiremiant, šiokios ar tokių išvados padaryti galima būtų.

Vadinamasai tautinis auklėjimas Rusijos mokyklose toli gražu nepanašus tan tautinėn priangačiu kartu auklėjiman, apie kurį šiam straipsnyje kalbama. Vaizdžiausiu rusų tautinės mokyklos priparodymu gali būti septyniosdešimtų metų mokykla iš Tolstojaus laikų. Ką minėtoji mokykla dave Rusijai ir kokio ūpo visuomenės sanarinis sutvėrė gražai matyti iš D. Ovsianiko-Kulikovskio rašinio „Itogi rusko hudožestvenoi literatūry XIX vieta“ glava XXVIII.

Septyniosdešimtų metų tautinio auklėjimo pasekmės vaizdžiai apsireiškė ne tik visuomeniniam suteikvime. Siaurai egoistiškojo tautinio auklėjimo

principai giliai išsaknėjė ir šiandieninė valdiškoje mokykloje ir su tais apsireiškimais mēs turime skaityties, nes mūsų jaunuomenė tose mokyklose auklenama. Dirbtinai skiepinamas lietuvių jaunuomenė netikusios rūšies rusų valdiškasai tautiškumas tegali tik blogomis pasekmėmis būsimajame mūsų tautinės kultūros išsvystyme apsireišksti. Išeivystės priežasčių jieškoma pas mus vien ekonomiško Lietuvos gyvenimo atsiremiant, užmirštama vieniskai kokių auklėjimo principų produkta tapo anotuojami „pabėgėlių“ intelligentija. Vieton sveiko, kad ir rusiškojo tautiškumo, skiepinama buvo dirbtinės oražerėjos salygų reikalaujančios savo egzistacijai palaikyti, rusų valdiškasai tautiškumas. Aiškūgi dalykas, kad kiekvienas sveikas organinis jausmas reikalauna tyro oro, saulės šviesos ir laisvės angusti; užtai jis nepakenčia aprivojimui, jokių ramsčių; perrūpestingai globjamasis jis pradeda menkėti kol visiškai neišgema.

(T. b.)

AŠ IŠEJAU Į PIEVUŽĘ.

Aš išejan į pievuzę,
kur daug gėlių buvo.
Margos gėlės tiliai verkė,
asárėlens sruvo;
ir ju ašaros tos gailios
istabai žibėjo;
jose didis sielvertelis
spindė spindėjo.

Zmonės vargšai, zmonės broliai
ar taip verkti moka,
o jei juokiasi, tai skausmas
lydi juju juoka.
Is senovės jie dejuoja,
iš senovės rauda,
atsiminėtėvų skundą,
savo didžiai skriaudė.

Kaip prisimenu aš žmones —
ir man liūdnai tampa...
Kad galėčiau, tuoju lėkčiau
iš giminėj kampą.
Tėnai darže mergužėles,
tėnai savo kaimę
apdainuočiau sunkų būvi,
vargdienio nelaimę.

Gal ir man ramiau širdužė
tada sutyvaksėtu,
gal ir vargšas savo dalį
labjau pamylėtu;
gal bent kiek perstotu skausmas
širdi laužes pliekes...
Apdainočiau, — juk tai tokso
dainininko siekis.

Zigmantas Gaidamavičius.

NAŠLAICIUI.

Našlaiti vargšas, ant tėvelių kapo,
Nueik ant šaltų žolynų;
Palaistyti griaudžias ašaras ant lapo,
Nors tēn nėr rožių — jazminų...

Ten auga laukinės žoltytės
Nesėtos tavo seserų,
Ir žiba rasotos galvytės
Nuo mēnesienos spinduliu...

Nei sėja niekas, nei ravėja;
Bet auga jos tēn taip gražiai!
Pravirk, našlaiti, ir idea
Pražydės tavo tēn gražiai.

Užmirši skausmus-vargus savo,
Ir muza tavo pabučiuos;
Iš grabo balsas, kur liūliaivo
Tave varguose gal paguos.

Ir brangų kapa apkabinęs
Pasaulio skausmų nejusi,
Ir kūdikystė atsiminės
Svajonų sparnais nuskrisi...

A. Laibas.

NEGERIEJI TARP MŪSŲ APSIREIŠKIMAI.

Lietuvių senovėje, darydami kokias puotas ar tai vėstutes, ar krikštynas, neapsieidavo be visoju rūšių būrtų ir girtuoklybės. Tas viskas jiems dovanotina, nes buvo dar tamšybės ir nesusipratimo laikai.

Šiandien mūsų jaunuomenė skaitosi labai angštai pakilusi ir apsišvietusi, bet jos — jaunuomenės papročiai taip žemi, dar vis iš gilius senovės var-

tojami. Prisižiūrėkime, o pamatysime, kad ta mūsų brangi jaunuomenė pasidalinus i dvi „rūši“, kurių yra žymiai skiriasi viena nuo kitos. Prie pirmųjų priskaitysiu jaunimą, kuris išsilavinęs, skaito moksliskas knygas ir dažnai protauja; o prie antroji — visus nesistengiančius protaut ir apsišvieti — proto nuskurėlius.

Jeigu daro kokius nesusipratimus antręjį — proto nuskurėliai, — tai nėra ko taip nė stebeti! Jiešas malonus daiktas pasigirti, blevizgas visokios rūšies kalbėt, elgties kuošykščiausiai, pačiujanties kelt vestutes svetainėse kuotriukšminiausiai ir žodžiu — „atleisk jiem, nes nežino ka“ doro“.

Man labai išstabu, nes aš jau senai i šią temu, kad mūsų susipratėliai, — kitu mokytojai, visokiu bažnytiniu apeigų ir pačių kuningų niekintojai, katalikiškos tikslybos keikūnai, — atėjus laikui pačiuoties, mergina andaroko padelkų pamosavimui naveda tą „bedievij“ bažnyčion, pasiklupdo prie Dievo altoriaus ir pādarā prisięk stono moterystēs. Po tam per kelas naktis staugia svetainėse vestunes keldami lyg indijonai baltajai žmogui pasigavę.

Aš nesistebju, kad eina bažnyčion ir prieš altoriu padaro stono moterystēs prisieką, tik stebjuoti iš bjaurių, dažnai atsitančių tarp mūsų jaunuomenės, senovės ir visai negeistinė, protui kenkiančių papročių, kurios jau senai reikia prašalinti ir visiškai iššnoti iš mūsų tarpo.

Brangi jaunuomenė! Apsvarstykit, o patis pamatysite, kad tie negerieji pas mus apsireiškimai — girtuoklytē, nesantaikos, tingėjimas prie visokio lavinimosi, tingėjimas lavint protą, nepaprastos ir visiems negeistinos triukšmingos vestuvės, — atneša vien tik blēdį, neišsakyta skriaudą kaip kūnišķa, taip ir dvasišķa. Ne vieno nuo girtuoklybės akis dryžos, per kelas dienas vaikščioja nesavėje aimuodamas jaunikis, kad per jo vestunes daug pinigų išleido.

Taip blogas paprotis skleidžiasi yt kokia liga ir labai sunku jī prašalinti, nes jis yra negeru apsireiškumu; bet mēs stengimės prašalinti visokius tuos negerum

DOROS MERGAITĖS.

Daina.

Mes sesutės netekėsim,
Kaip baltos rožės žydėsim;
Rūtas sėsim ir sodinsim,
Žalias vainikelius pinsim. 2syk.

Mums berneliai — niekai yra,
Mes nežadom eit už vyrą.
Gera pas mamą — tėvelį...
Linksminties rūtų darželyj!...

Nemylėsim bernuželių —
Neparduosim vainikelių,
Nei už kąsnį aukso kieto,
Nei už turtus ant šio sveto!

Nei už meilę ir lipšnumą —
Nei už dvaro jo didumą,
Nei už deimanto brangybes —
Nei už svetiskas linksmbybes.

Mūsų turtas — nekalybė!
Vainikelius — mums linsmybė!
Mūsų kaip kvietkeliai dienos,
Mums linksmbybė pakol vienos...

A. J. Našlaitis.

Vadokliai 1893 m.

IS KAREIVIJOS GYVENIMO.

Kareivio užduotis.

Būti gero velijančiu ciesorini
ir tėvynei (Rusijai), būti teisin-
gu, viküri; nusižeminti viršininkams,
teisingai išpildyti visas sa-
vo priedėmės, ir kantriai perneš
visas sunkenybes; branginti ka-
reivišką draugiją; gelbēti drau-
gams žodžiu ir darbu, sulaikyti
juos nuo blogų papratių ir iš-
gelbēti juos nuo nelaimių, lab-
jausiai karēje, laike susirėmimų,
nesigailint savo gyvasties.

Atsimenant šią, kareiviu pri-
dermę visur ir visada būti prigu-
linėjai apsirengusiam, turėti jau-
nā kareivišką išveidžą; greitai
atkreipti atidžią kožname žingsnyje; visur save vesti prigulin-
cias, negirtuokliauti, nekelti gin-
čus, neprisidėti prie peštynių ir
tt. Visados padėti policijai, jei-
gi ji taves reikalauja.

Kareiviamas uždrausta:

1. Lošti iš pinigų;
2. Laikyti pas save kokius-nors
raštus be pasirašymo kapitonu
(rotos komandiero), kaip tai
kmingas, žurnalus, brošūras ir
laikraščius, o taipgi ir neats-
kančius vietai paveikslus.

3. Nebūti nariu kokios-nors
organizacijos-drugijos, ratelio
ar susivienijimo.

4. Dalyvauti kur-nors diskusijo-
se, kur būna visuomeniški ir
politikos klausimai.

5. Rūkyti ant gatvės, eiti po
ranka su mergina, laikyti rankas
kišesnuose arba užpakalyje.

6. Atsinešti į kazarmą alkoholi-
nius gėrimus, dalyvauti klubuose,
maskaradose, vakarušose,
traktieriuse, restoranuose, bufe-
tuose, abelnai visur, kur randasi
svaiginančių gėrimų, išskiriant
trečią klasę ant gelžkelijų stočių
arba garlaivio. Eiti į teatrus, cir-
kus ir kitokias viešas zobovas
kareivis gali eiti tik su paveli-
mu rotos kamandiero ar garnizo-
no viršininko.

Kaslink sveikatos kiekvienas
kareivis privalo:

I. Neslepsti ligų, kukios jি (ka-
reivų kankima, kuogreičiausiai
pranešti savo artimiausiam virši-
ninkui).

2. Svarai užsilaikyti: ryte, va-
kare ir po darbui prausitis, po val-
gių plauti būrną; laikyti kojas
švariai; nagus ir plaukus laikyti
trumpais; barzdą gražiai susišu-
knoti arba skusti.

3. Pirtin eiti nemažiau dvieju
kartu per mėnesį, o vasarą —

tankiau, pirti nurodo vyriausybę.
4. Baltinius mainyti kas savai-
te.

5. Juos mazgoti skalbtuvėje ar-
ba pirtyje, gerai išdžiovinti ir ne-
sivilkti drėgnais.

6. Išeinant ant oro, prigulin-
čiai apsirengti, o šaltyj
sušilusiam saugotis eiti ant oro.

7. Laike lytaus būti geriaus be
rudinės, kad galėtum apsilikti
sausa, kada nustoja lytus, o dra-
panos pradeda ant tavęs džiūti.

8. Einant kelionėje, kvėpuoti
per nosi.

9. Sušilus negerti šaltų gėrimų;
kelionėje nenusirengti, pakol ne-
atvési, ir negulti ant drėgnos žem-
mės kniupščiam.

Labjausiai kareivis turi rū-
pinties apie šautuvą.

1. Gerai žinoti numerį savo šau-
tuvo ir kas dieną gerai jি apžiū-
rēti.

2. Išėjus ant užsiemimo ar ant
slūžbos, o taipgi ir sugriūjus į ka-
zarmą, gerai apžiūrėti šautuvą,
aptrinti dulkes, išvalyti vamzdžius-
kanalą ir nušvaryti „za-
torą“ su švaria skariukai.

3. Nenešti šautuvą iš šalčio į
šilumą, bet duoti jam išlengvo at-
sileisti, o paskui gražiai apva-
lius, atsakančiai ištepti.

4. Sergēti šautuvą nuo tankyno
mo ir mėtymo.

5. Sergēti šautuvą nuo dulkių,
smilčių ir sniego; vamzdžio ka-
nalą neleista užkiesti.

6. Nešant šautuvą prie kojų,
nedaužyti į akmenis kulba — šau-
tuvas ne pagaikštis, bet kareivis
juos nuo blogų papratių ir iš-
gelbēti juos nuo nelaimių, lab-
jausiai karēje, laike susirėmimų,
nesigailint savo gyvasties.

Daboti aprėda į šiokioje tvarkoj:

1. Nešioti prigulinčiai ir visados
švariai, iš drabužių išimti
plėties ir drėgną nepadėti, bet
pirmiausia išdžiovinti.

2. Visas „kazionas“ ir savo
drapanas laikyti savo skrynutėj
arba tēn, kur prisakyta, po tam
tikru sąrašu.

3. Batais apsiauti visados šva-
riais ir nesupelējusiais.

4. Lovą laikyti švariai, išvē-
dinti ir išdulkinti nors viena kar-
ta per savaitę; lovą su batais
negulti; skudurų ir kitokių daik-
tųjų jon nedėti.

5. Nešvarias-juodas drapanas,
batus ir visokinis niekniekius lai-
kyti atskiram kuferėlyj.

6. Duonos bulkų ir kitokių val-
gomų daiktų kufereliuose nelai-
kyti; del duonos yra žėdnam
„zvode“ šapa, kurioje kareivis
laiko duoną krepšiuose.

Kiekvienas kareivis turi mokėti
nekrėtis maldas:

Viešpaties maldą Tėvę mūsų;
maldą už ciesorių ir tėvyne (Ru-
sija) ir tt. J. Levandrauskas.

Tev. Myl. Dr-tes reikaiuoše.

Literatiškojo Komiteto prane-
simas. Sulyg perėjusios tarp Lite-
ratiškojo Komiteto kryvulės nu-
tarimo, T. M. D. organo skyriaus
redaktorium iki ateinančiam sei-
mūi pasilieka T. M. D. pirminkas,
taigi p. Prahas Butkus. To-
del jo visus raštus, skiriamus T.
M. D. organui meldžiamą nuo šio
laiko siusti šiuom antrašu: Pra-
has Butkus, 3252 So. Halsted st.,
Chicago, Ill.

Subėgusios nepatogios aplin-
kybės ir dabartinis T. M. D. rei-
kalų stovis verčia Literatiškajį
Komiteta manyti, kad draugijos
organu skyrius bus gyviau palai-
komas (bent šiuom laiku), esant
jam artimiausioj prezidento prie-
ziuroj.

T. M. D. Literatiškojo Komite-
to vardu B. K. Balutis.

„Ziburėlio“ parengtos vakarienės
ir klubo, tokis, kaip tarpe dienos
ir nakties — kurie lankesi ant
abiejų, tegul tie ir sprendžia.
Ant galo L. A. V. sako, kad už
parengimą šitos vakarienės rei-
kia atiduoti garbę „Ziburėlio“
dr-jai ir jos dainoriais. Tai čia
jau stebétinas pasigyrimas, nes
Jaunuomenės Klubas neturi nie-
ko bendro su „Ziburėliu“ ir jos
dainoriais, ir „Ziburėlio“ dr-ja-
niekuo neprisidėjo prie rengimo
šitos vakarienės. Čia galu dar
karta paminėti, kad Newarke to-
kis pasilinksminimas pirmutinis,
kuris buvo parengtas pasidarbav-
imui narių Liet. Jaunuomenės
K. P. Klubo, be jokios pagelbos iš
šalies.

Pataisymas. 50-me mūsų orga-
no numemryj patemijau „TMD.
nario“ iš Philadelphijos, Pa., ra-
štel, kuriame yra išskverbusi žy-
mi klaida. „TMD. narys“ stebia-
si, kad buvęs TMD. prezidentas,
V. Daukšys, „atsisakė nuo prez-
identystės, o literatiškas komite-
tas (mano pabrukta B.) su noru
priemė V. Daukšio rezignaciją,
tarytum, kad jis laukė to atsisa-
kymo.“

Kiek toliaus tas pats rašėjas
stengiasi atminti priežastis, ku-
rių delei p. V. Daukšys atsisakė
ir mena, kad bene „Literatiškojo
Komiteto mintis nesusitaikė st-
mimis pirminkino ir tas buvo
priežastimi visai netikėtos jo re-
zignacijos.“

Cia yra klaida. Pirmaisiai,
Literatiškasai Komitetas neturi
galėti priimti ar neprisimti piri-
mininko rezgnacijos. Tę gali padaryt
tik veikiamosios Centro Valdybos
nariai — vice-prezidentas, sekretorius
ir išdininkas. Lite-
ratiškas Komitetas nėra veikia-
moji valdyba, tikroj to žodžio
prasmėj. Jo veikimas yra grei-
čiaus patariamosios rūšies.

P. V. Daukšio rezignacija pri-
emė Centro Valdyba ir apie tai
praneš Literatiškamjam Komite-
tuviu buvo nemažiaus stebétinas
prezidento rezgnavimas. Kokios
priežastis rezgnaciją išsaukė, tiki-
rasi nežinoma, o jeigu ir dasipran-
tama, tai rodos neišpuola apie jas
kalbėti, jeigu pats prezidentas
rezgnuodamas skaitė bereikalin-
gu apie jas pranešti.

P. V. Daukšys, be abejonės, diki-
cių pasidarbavo TMD. naudai ir
tokių aplinkybių, kokios susibė-
go pastaraisiais metais nieks ne-
galėjo daugiau nuveikti. Išleidi-
mas svarbių D-ro Garmaus ir Ku-
ningo Žilinskio raštų (kurių lai-
dos, ant nelaimės, jam neteko už-
baigtis,) bus geriausiu paminklu
p. Daukšio darbavimosi.

B. K. Balutis.

Laiškai
i Redakcija

Atsakymas L. A. V., Newark, N.J.

N49 „Vien. Liet.“ tūlas L. A.
V. rašo, kad lapkričio 9. Jaunu-
menės klubas turėjo vakarienę,
daug buvo laukta, bet mažai gau-
ta. Nors p. L. A. V. negavo ko-
laukė, vienok susirinkusieji sve-
ciai buvo užganėdinti ir apleido-
sventainę dėkingi minėtam klubui.
Toliaus L. A. V. kritikuoja p.
Strumski ir jo dainininkus —
girdi, jie visada dainuoja jam ži-
nomas dainas; matyt korespon-
dentes pamiršo tą, kad dauguma
svečių da pirmą kartą tur-būt jas
girdėjo, o nekurios dainos nors ir
girdėtos, bet jas vėl girdėt yra la-
bai malonus, nes ne daina, bet dai-
ninkas padaro išpūdį ant kla-
systo. O tuom tarpu p. Str. ir jo
damininkai yra atsižymėję ir new-
arkiečiai visada yra linksmai juos
girdėti. Paskui L. A. V. išgiria
vietinį Šv. Ceciliochorą, kaip
atsižymėjusi daugelyje vietu.
Teisybė, vietinis chorars yra
skaitlingas ir moka naujas dai-
nas, bet kaip uždainuoja, tai ne
labai gerai išpūdį padaro ant
klausyto. Pavienių dainavimas
ir vėl nekokas. Prie to L. A. V.
rašo, kad garbės vainikas prigu-
li „Ziburėlio“ draugijai, nes ji pa-
rengė tokią vakarienę pavasarį,
o ne klubas. Skirtumas tarpe

Mat, lietuvių į moksą nepasla-
kūs yra, taip-pat ir jų moters.
Gal ir virs kuomet-nors kitoki lai-
kai...

Dr. J. Šliupas,
1419 N. Main Av., Scranton, Pa.

KLAIDOS ATITAISYMAS.

„V. L.“ N50. Korespondencijoj
je iš Rockford pasakyta: „Nau-
jai susitverusi drangiėlė „Aidas“
dr-jai jau pavirto į „Katarinką.“
Turi būti — pavirto į „Kankles“,
o už mėnesio — gal i „Katarinką.“
Jonukas.

Nuo Redakcijos. Meldžiam
viską rašyti aiškiu ir suprantamu
man, nes, priešingai, sunku su-
gauti, kame dalykas, iš to ir pa-
sidaro klaidos.

APSVIETIMAS INDIJOJE.

Indija šviečiasi labai palengva.
Paskutinė statistika, padaryta
Anglijos valdžios Indijoje ir pa-
garsinta Kalkutos laikraščiuose,
rodo, kad tik 6.345.584 ypatos la-
nko mokyklas, iš kurių skaičiaus
vos 200.000 mergaičių.

Pirma augštesnioji mokykla
tapo įsteigta Anglijos valdžios
Kalkutoje, 1781 m. Nuo to laiko
baltieji valdininkai stengësi viso-
kaias būdais pakelti šios šalies ap-
švetimą, bet tas buvo nelengvas
darbas, ir apšvetimas plėtojosi vis-
sai palengva. Pagal vietinių laikraščių
nurodymu vos tik 106
vyrai ir 11 moterių iš 1.000 moka-
skaiti ir rašyti savo kalba, ir
tik 95 vyrai ir 10 moterių iš 10.000
moka anglų kalbą ir rašą.

Tarpe Anglijos provincijų In-
diijoje, pirmą vietą apšvetime už-
ima Mombay, paskutinę — taip
vad. Suvienyto Provincijos. An-
glų kalbą daugiausia vartoja
Madras'e.

Tarpe 1910—1911 m. Indijoje
skaitėsi 256.820.616 gyventojų, iš
kurių vos tik 6.345.584 lankė moky-
klas. Nežiūrint to Anglijos val-
džia vienok pasididžiuodama nu-
rodo, kad apšvetimas Indijoje kī-
la augštyn, ką galima patėmtyti
metas nuo meto. Šis nurodymas
remiasi ant paskutinių penkerių
metų statistikos, padarytos Indi-
joje. Tarpe 1906 ir 1907 m. Indi-
joje buvo 241.264.968 gyventojai,
iš kurių 5.3

štė draugystės, visi bijo ir šalinaisi jo. Nei vienam žmogui neaukau gedulį išsitardamas apie tai smailaprotinę priežodžiu: kaip smaili vylyčiai smeigiasi ir dega jis jo širdyje, i kurią buvo išautas.

V. J. Budrikas.

Nuo Redakcijos. Nekurie išsi- reiškimai ir nurodymai šitame straipsnyje yra gan neaiškūs arba visaip suprantami; kiti-gi vienpusiškai savotiški, taip kad ne kiekvienas gali su jais sutikti. Vienok autorius tame užklindo daug klausimų ir duoda proga plačiai apsvarstyti ir stengties išrišti juos.

automobiliai suvažinėja daugiau žmonių.
|| Mažinas mirimas. Laike vienos iš prieitų savaičių New Yorke mirė 1,333 žm., o praėjusiais metais tą pačią savaite mirė 1,402 žm. I dieną mirė 190 žmonių.

|| Sufragistės, skaitliuje 30. gruodžio 16 keliavo iš New Yorko į Albany su tikslu reikalavimo moterims lygių tiesų; jas linksmino muzikos orkestras.

PRANEŠIMAS.

„V. L.” Kalendoriai. Štomiš dienomis liko išsiuntinti „V. L.” skaitytojama sieniniai lietuviški kalendoriai; kurie-gi iš kokios norė priežasties jų negavote małonėkite atsišaukti į „V. L.” administraciją, o jie greit bus pri- siusti. „V. L.” administracija.

SIS-TAS.

Rusų nesamonės. Vsiems yra žinoma, kad degtinė Rusijoje parsiuoda vien-tik monopolizuotose valdžios įstaigose — „kazionkose.”

Trečioji V. Dūma buvo įsteigtai Naujame Svieta antrą lošimui vietą panašia Monte Karlo. Vietą tam išrinko Miramar hote- li Havanoj. Veberas, šalininkas ir sandarbininkas famsiuose policijos leitenanto Bekerio darbuose, yra čia žymiausi vadu.

|| Iliustruota paskaita. Gruo-

džio 15. Lietuvų Politikos Klubo salėje po N 515 Hutzon gt. ir 10 -ta gt. atsibuvo paskaita apie Rusiją su paveikslais. Paskaitą-lekciją parengė Klubas. Paveikslus rodė žinomas A. T. Račiūnas, o plaučius paaikiškimus davė L. M. Danielius. Panaši lekcija apie Rusiją buvo laikyta Brooklyne, N.Y.

Pasibaigus paskaitai p-lė K. Jankauskaitė (vietinė) padekla-

mavo eiles: „Yra šalis” ir p-lė B. Struogiliūtė iš Brooklyno: — „Kur namas mūsų — kur kraštas mūsų?” ir „Už giružes.” Prie to buvo visokios rūšies krutanti paveikslai. Publikos buvo nelabai daug. Gailu, kad lietuviai mažai lanko tas naudingas lekcijas.

J. K. Miliauskas.

|| Sustiūrė gyvenimų samdytojų unija, kurios užduotimi bus apginti interesus 800.000 šeimynų, neturinčių savo namų. Centrinė unijos Kontora bus po N 1164 Broadway. Unija stengsis pagelbėti neturinčioms šeimynoms užsimokėti blogu laiku už kambarius; iš kreipėsi prie visų tikėjimų miesto dvasiškių, kad jie bažnyčiose paaikiškintų žmonėms apie uniją ir jos tikslus.

|| Rusų atstovas nuo kompanijos, jieškančios Amerikos kapitalą išardymui Dniperio „slenksčių”, daro tarybas su nekuriais New Yorko kapitalistais. Tam dalykui reikalinga apie \$150,000,000.

Tautiškai-pilietyška federacija gruodžio 20. Metropolitan name pradeda savo konferenciją kas link išgavimo teisių, apsaugančių darbininkus. Bus taipgi svarstomas klausimas apie darbininkų sužeidimą, jų apdraudimą ir premijas. Konferencija tesis keletą dienų.

|| Nelaimingi atsitikimai. Per lapkričio mėnesį ant New Yorko gatvių tapo suvažinėtais automobiliais ir vežimais 56 žmonės mirtinai ir 177 sužeista. Tuo pačiu laiku New Yorko valstijoje (be N. Yorko miesto) suvažinėta 22 žmonės mirtinai ir 153 sužeista.

Statistika parodo, kad kasmet

valgio bus prašalinamos elektrika.

Dirbtinis pienas. Jei tikėti pranešimams iš Vienos, tai mokslas ingijo dar vieną išradimą: Austrijos chemikas Klauzenberg išrado dirbtini pieną. Su pagelba tam tikrų mašinų jis padaromas iš žolinių ir grūdų. Šitas pienas taipgi naudingas žmogaus kūnui, kaip ir tikras, o skilvui jis da net geresnis; pienas jau placiai vartojamas Budapesto ligoniuose; prie to jis ant 50% pigesnis. Išradimas prof. Klauzenbergo yra labai svarbus — jo ateitis neapsakoma, o išradėjas iš to suras sau turtus.

Mirusi psalmes gieda. Nesenai mirusi Amerikoje giedorė Bolson iškrito šposa dalyvavusiemis pakastuvėse. Kada bažnyčioje prasidėjo pamaldos, pasigirdo stebetini balsai, visai panašūs ī balsus mirusios giedorės; girdėjosi dvišiškos psalmės. Visi ten buvusieji neapsakomai persigando. Pasirodo, kad Bolson prieš birti pripildė giesmėmis voletius gramofono, kursai pagal jas noro buvo pastatyta altoriaus užpakuojy. Isgastis buvo teip didelė, kad nekurie net apalpo.

Nuopelnas sultano Abdul-Hamido. Vienas Anglijos kelianinkas, tyrinėdamas Konstantinopolio neturčiaus apgyventus kvarthalus, klausė jų kaip tankiai juos kankina cholera; atsakyta, kad labai retai. Mat Abdul-Hamidas, apsireiškus mieste cholera prisakydavo apsiausti kareiviais neturčių kvarthalus, iš kurių niekas jau negalėjo išeiti — jie tėn sėdėjo be jokio darbo. Sultanas-gidas-dien prisijudo jiems kiek reikiant ryžių, dūnos svogūnų ir kitų valgomų daiktų. Ir taip būdavo iki galutinai prankydavo cholera. Tas turėjo didžiai svarba apsaugojime miesto nuo ligos. Tai rodos, vienintelis nuopelnas, padarytas sultano savo valstijai.

Vietinės Zinios

Francūzų revoliucija. Gruodžio 19. Tautiško Namo svetainėje atsibuvo illustruota prelekcija apie Didžiąją Francūzų Revoliuciją; paaikišimus darė J. Lutkauskas; paveikslus rodė A. T. Račiūnas. Žmonių buvo nemažai.

— Šventakuprių vakaras. Kaip sužinojome iš nekurų šventakuprių saltinių, sausio 18. 1913 m. Brooklyn, N. Y. atsibus jų generališkas vakaras, kur kiekvienas galės ne tik linksmai paleisti laiką, bet geriau susipažinti su pačiais šventakupriais ir jų veiklumą... Kas dar mažai, ar visai nežino apie šventakuprius, tai bus gera proga susipažinti ir pamatyti, kas jie per paukščiai ir kokios jų tos kupros.

— Kalėdų balias. Antra Kalėdų diena, gruodžio 26. Tautiško Namo salėje 101—103 Grand str., Brooklyn, N. Y. bus rodomi speciališki paveikslai apie Balkanų ir Italijos su Turkija kares su paaikiškimais. Paskui bus ištrūnotos dainos ir deklamacijos ir Kalėdų dovanos moterims ir vyrams. Paroda prasidės 7:30 val.

Mikas Petrauskas užkvietė i mokytojus ant piano Povilą Čiurlionį.

Lietuviškai konservatorija bus atidaryta tuojo po Naujų Metų, tenui bus mokinama dainavimo, kompozicijos, smuikos, violončelės nuo prasto ir neatsakančio

lio ir visų kitų instrumentų.

— TMD. 3-čios kuopos susirinkimas atsibuvo 20 d. gruodžio pas Draugeli, 73 Grand str., Prienai atidarant reguliariską susirinkimą p. J. Lutkuaskas pasakė trumpą prakalbą, nurodes mokslo vertę ir šitos draugijos uždavinį ir veikimą nuo jos susitvėrimo ir dabar. Potam p-lė Ona Mažeikiutė grojo ant smuiko ir p-lė Aldona Karoliutė skambino ant piano; gana gerai atliko.

Atidarius reguliariską susirinkimą, tarp ko kitos klausimas įneštas: ar nebūtų gerai parengti prakalbą. Klausimas priimtas ir išrinkta komisija iš triju narių: J. Lutkausko, J. Ambroziejaus ir K. Miliausko, kurie tuo viskuo prakalbomis, dainomis, šokiais ir taip toliau.

Drg. A. Strupas paaukavo \$1.00 kuris buvo permokėjės pereita kartą, del draugijos labo, kuriam ištarė visi draugai ačiu. Fery rinkimo komisija atmetta, kaip pasekmis; nutarta surinkti tie ganėdinimui išlepintų jaustumų īdaiktais, kurie yra suaukauta nuo seniau. Išrinkta komisija iš dvieju narių: K. Jankus ir I. Stankus, kurie pasirūpīs tuos daiktus surinkti ir pristatyti kitam susirinkimui ir bus išparduota ar išlaimėta. Nauji nariai prisirašė šie: J. Gabrys, P. Deveikis, M. Bibiris.

Sekr. A. Lapinskas.

— SAL. vietinių kuopų susirinkimas, gruodžio 22, Tautiško Namo svetainėje neivyo iš priežasties stokos publikos ir nepribūvimo, nekurų kalbėtojų. Susirinkimas-prakalbos atidėtos ant tolesnio laiko.

— D-ro Kaškiaučiaus prelekcija. LSS. 19-ta kuopa gruodžio 22. Tautiško Namo svetainėje surengė mokslišką paskaitą iš medicinos; kalbėjo visiems žinomas Dr. Kaškiaučius iš Newark, N. J. apie „galvos skaudėjimą”. Žmonių ant lekeijo buvo gan daug.

— Siuvėjų konferencija. Tą paaicią diena kitoje Tautiško Namo svetainėje atsibuvo lietuvių-siuvėjų konferencija kas link nubalsavimo generališko siuvėjų streiko.

IS AMERIKOS.

Statiniu dirbtuvės gaisras.

Bayonne, N. J. sunaikino pačią

\$150.000.

Gaisras Brown City, Mich. sunaikino visą miestelį; tame gyveno apie 900 šeimynų.

Gaisras Paterson'e, N. J. sunaikino didžius smulkiai daiktų sądėlius; nuostoliai siekia \$500.000.

— Nuos skilvio tifuso. Suv. Valst. kasmet mirsta 16,000 žmonių, iš ko pasidaro ekonominis nuostolis valstijai ant 100 mil. dol. Išvengimui to gydytojai pataria visiems vartoti tik virintą vandenį, kur bus sunaikintos blēdingos bacilos.

Ką Suv. Valst. duoda žemdirbytė? Pagal atskaitos žemdirbystės ministerio matome, kad laike pasutinių 16 metų farmeriai atnešė karštu 3/4 viso jo turto, t. y. \$105,000,000.00. Vienok vidutiniškai imant farmerių padėjimą tamrėjus pasigirinti 140 kartų.

— Is didžio perteikliaus. Washington, D. C. Federališkas biuras praneša, kad daiktą, be kurių žmonės visai galėtų gyventi, t. y. daiktą pasilinksminimui ir užbe pasekmis; nutarta surinkti tie ganėdinimui išlepintų jaustumų īdaiktais, kurie yra suaukauta nuo seniau. Išrinkta komisija iš dviejų narių: K. Jankus ir I. Stankus, kurie pasirūpīs tuos daiktus surinkti ir pristatyti kitam susirinkimui ir bus išparduota ar išlaimėta. Nauji nariai prisirašė šie: J. Gabrys, P. Deveikis, M. Bibiris.

— Kaušiniai atpigo. Philadelphia, Pa. Moterių produktų liiga 43 miesto stotyse parduoda kaušinius po 24 centus tuziną. Tā matydamis, nekurie pašaliniai kaušinių pardavėjai taipgi pažemino kainas, kiti-gi laikosi po senovei. Moteris tvirtina, kad jos veiks iki tol, kolei kainos produkto bus visiems prieinamos. Vietos, kur parsiduoda papiginti kaušinių atpustos džia minia moterių.

— Sudegė historiškos vertė namas. Watertown, Wis. Historiškas Carolio Schurz'o namas liko galutinai sunaikintas ugnimi. Šimtai turistų suvažiuodavo kas metą, idant pamatyti paminklus senos ir garsios Suv. Valst. praeities, nes uždėtojas to namo p. Schurz, pastatęs jį 1852 m., surinko labai daug historiškos medžiagos iš Suv. Valst. praeities.

— 9 kandidatai ant valdininkų. Kaip praneša iš Stenbenville, O. liko pašaukti ant prisiekusiuoju teismo už sulaužymą rinkimų tiesų, paperkant balsus ir agituant īvairiais nešvariais būdais.

— Uždarbis akciju maklieris. Washington, D. C. Kongreso Komitetas, išrinktas prižiūrėjimui

„pinigų trusto” praneša, kad pardotojai akejų New Yorke kasmet uždirba apie \$50,000,000; parduodami 196,000,000 akejų.

Richmond, Va. gubernatorius gavo peticiją su 100,000 — vyrai, moterų ir vaikų parašais, kad atmainytų mirties bausmę Fl. Alle-nui ir jo sūnui; gubernatorius sunaikinė mirties bausmę, peticiją perdavę valstijos prokuroriui.

Nauja rusų kolonija. Arti Mobile, Ala. įsteigta nauja rusų žemdirbų kolonija „Novorusija”, kur nuo pradžios gruodžio prasidėjo reguliariski darbai.

Moteris teisėjais. Eldorado, Kans. Teismas pakvietė į prisiekusius teisėjus teismo atstovus vien-tik moteris. Pirmsėde liko išrinkta senesnioji, kuri tuo pakvietė vias pasimelsti ir 12 moterių atliko pamaldą, o paskui jau stropai ēmėsi už darbo.

Koncentaricija Amerikos kapitalo. Jeigu visą Suv. Valst. turtą lygiai padalyti tarp visų gyventojų, tai kiekvienas gautų \$1,318; 1850 m. kiekvienam prisiėjo tik \$307. Sulyg aprokavimo tautiskas Suv. Valst. turtas 1850 išnešė 7 milliardus dolerių, 1860 — 16 milliardų, 1890 m. — 65 milliardų, o 1900 m. — 95 milliardus; dabar-gi siekia 100 milliardų dolerių.

— Rooseveltas Chicagoj per tančią progresistų partijos konferenciją nominuotas į prezidentus 1916 metams. Konferencijoje dalyvavo 1200 ypatų — vyrai ir moteris.

Ar turi jau Severos Kalendorių 1913 m? Pareikalausk jį nuo aptiekortaus. Jis duos vieną dykai.

Draskantis Kosulys

drasko plaučius ir daro juos pasiduodančiais rustesniem plaučių ligoms. Nelaik, kad kosulys bus pavojingas tavo sveikatai. Imk

Severos Balsama Plaucziams

(Severa's Balsam for Lungs)

o tuojaus išvysi palengvinimą, teip kaip išvydo tieka kitų ligonių, kurie ēmę per paskutinius 32 metus.

Taiso jos visokius tūj organų suirimus. 50c. ir \$1.00.

Jai tik tavo virškinimo organų veiklumai nėra normaliai — jai skilvys, kepenys ir žarnos sugenda — nieko nelaikiant pradėk imti

SEVEROS GYDUOLĖS NUO INKSTU ir KEPENU

(Severa's Kidney and Liver Remedy)

Tavo aptiekininkas pardavina ja Severos vaistus. Neimk kitokių. Jai negali gauti ju ant vietos, rasyk pas mus. Laikšus gydytojo patarimams adresuok.

W.F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS, IOWA

Rengėjų Komitetai užkviečia į du

Jeigu kam gero darei, lauk
nuo jo blogo užmokesčio.
Kas gero nepažista, tas blogo
visai nemato.
Kas dorybę ir dailę myli, tas
jai visados užjaučia.
Blogas greit īvyksta, gerągi
īvykinti — reik daug triūso.
J. K. Mikas.

Užsirašykit Vienybė Lietuvninku

KALĘDŲ PAVEIKSLUOTAS BALIUS!

Atsibus Antrą dieną Kalėdų, December 26-tą Tautiško Namo svetainėje, 101—103 Grand str., Brooklyn, N. Y.

Speciališki paveikslai bus rodomi apie Balkanų, Italijos su Turkija kares Illustuotos Dainos. Daininos viesiems gerai pagarsėjęs dainininkas K. Kriaučiūnas. Illustuotos deklamacijos. Deklamuoti. Birutė Strogutė ir K. Jančauskintė. Kalėdų dovanos Moterims ir vyrams.

Laičiai žingedi kiekvienam pamatyti.

Puiki muzika. Ižanga tiktais 15et. Duris bus atdaros nuo 6:30. Paroda prasidės 7:30 vakare. Visus širdingai kviečia Judančių Paveikslų Operatoriai.

1-mas METINIS BALIUS.

Draugystės Šv. Vincento, atsibus Subatoj 28 Grudžio (Dee.) 1912 m. Lietuviškam Tautiškam Name, 101—103

JONINĖS.

Keturių veiksmų drama, garsaus vokiečių dramų rašytojo G. SUDERMANO, versta K. Puidos.

Pusl. 143. Činia 45 centai.

Si drama lošiama jau beveik visų civilizuotų tautų teatruose. Ji yra gilaus turinio ir nepaprastai švelnus stiliaus. Biednos lietuvių mergaitė tapo užauklėta turtingo vokiečio namuose. Mergaitė paskiaus dasižino, kad jos motina yra girtuoklė ir valkata. Reikštū rodos sekti paskui prigimtus ryšius ir eiti pas savo motiną. Bet čia ir apsireiškia žmogaus silpnybė: Mariutė išsižada savo motinos, išsižada savo numylėtinio ir pasilieta pas vokieti, kuriam turi atitarnauti už išauklėjimą. Tai gi Mariutė sekā didelį principą, būtent išpildo savo pareigą linkui žmoniškumo, nors per motinos kraują peržengia. „Joninės“ bus lietuviškos scenos papuošalu, kur jas tinkamai ir prisirengę suloš.

DRAMOS.

Jaunas mūsų dramų rašytojas, K. PUIDA, davē šiame veikale tris dramas: Rūtų vainikas. Mirga. Undinė. Činia 30 centų.

Visos šitos dramas imtos iš lietuvių gyvenimo tai historijos. „Rūtų vainikas“ gal bus kiek sunkesnė scenai, bet tai puikiai dramatizuota legenda, kaip vieno didžiūno giminė pražuvo už prazūdymą mergaitės nekalbybės. „Mirga“ yra jau žinomas historiškas atsitikimas, kaip pasišventusi ant mirties mergaitė išgelbėjo Lietuvos D. K. Vytauta iš kalėjimo. Kaslink „Undinė“, tai šita undinė yra turtinga rusė mergaitė, kuri atemė Lietuvai jauną inteligenčią ir išviliojo Siberijon. Šios dramas yra puikus indėlis mūsų scenos repertuaran.

VISUOTINOJI HISTORIJA

Satyriškai parašyta senojo ir naujojo pasaulio historija. Činia 60 centų.

Šita storoką kningaitė galės su nauda perskaityti net ir studentai. Bet jau šiaip skaitytojai, tai ja skaitydami turės ir naudą ir linksmą zobovą. Čia satyros ir juoko formoje yra paminėti visi svarbesni pasaulio atsitikimai, tautų karės, perversmai. Užgriebta kiek ir „lietuvių politika“. Tekstas padabintas paveikslėliais. Skaitytojai! Skaityk tą kningą, juokis, nors daugeliui kam ir netikėk, nes atmink, kad tai juokas. Bet historiškus vardus išidėk. Jau jie tai tikri.

J. J. PAUKŠTIS & Co.

120 GRAND STR., BROOKLYN, N. Y.

Grand str., Brooklyn, N. Y. Pradžia nuo 7:30 vakare. Ižanga su padėjimu drabužių ir tikietu del išlaimėjimo Vyrams 25c. Moterims — 15c. Yra 6 puikus daiktai del išlaimėjimo. Užkviečia KOMITETAS.

25-tas METINIS BALIUS.

Šv. Jnozapo draugystės, atsibus 31 d. gruodžio, 1912 m. Svetainėje Lietuviai Tautiško Namo, 101 Grand str., Brooklyn, N. Y. prasidės 7:30 val. vakare. Muzika po vadovyste V. Reidevičiaus. Užprāsme visus lietuvius iš aplinkinių miestų ir miestelių, kadangi bus labai smagu praleisti linksmas vakaras.

Užprāsme KOMITETAS.

25-tas METINIS BALIUS.

Šv. Jnozapo draugystės, atsibus 31 d. gruodžio, 1912 m. Svetainėje Lietuviai Tautiško Namo, 101 Grand str., Brooklyn, N. Y. prasidės 7:30 val. vakare. Muzika po vadovyste V. Reidevičiaus. Užprāsme visus lietuvius iš aplinkinių miestų ir miestelių, kadangi bus labai smagu praleisti linksmas vakaras.

BALIUS.

Parengtas Lietuviškis draugystės Šv. Jono Krikštytojaus, atsibus Subatoj 4 d. sausio (Jan.) 1913 m. Turn Hall svetainėje, 95 Elm str., Yonkers, N. Y. Ižanga tiktais 25c. Užprāsme visus lietuvius iš aplinkinių miestų ir miestelių, kadangi bus labai smagu praleisti linksmas vakaras.

Malonai užprāsme KOMITETAS.

25-tas METINIS BALIUS.

Valgomu daiktu krautuvė parsiduoda; geroj išdirbtų tarp lietuvių, lenku ir rusų apgyventojų vietoj — 108 N. 5th str. Priežastis pardavim — turū aplieisti Suvienytas Valstijas. Norintieji platiū dasižinoti — kreipkitės į „Vien. Liet.“ kantorių, 120 Grand str., Brooklyn, N. Y.

DELICATESEN ANT PARDAVIMO.

geroj tarpe lietuvių vietoj, išdirbtas būnis, parsiduoda pigiai. Priežastis pardavim — keliaujant į kita miestą.

Jonas Uzinskys,

216 Bedford ave., Brooklyn, N. Y.

PAJIESKOJIMAI

Pajieškau publilio Jono Ziuko, paeina iš Kauno gub., Vilkmėrės pav., Gaigalų kaimo, Šimonijų parapijos. Jisai pats ar kas kitas žinantis apie jį prasau pranešti, nes turiu svarbų reikala.

Juozapas Biranas,
404 Park ave., Wilkes Barre, Pa.

Pajieškau savo pažistamą Stanislovą Šaknevičių, paeina iš Kauno gub., Panėvėžio pav., Linkuvos parapijos. 1908 m. abu gynenom ant burdo pas J. Šingždą, ant Melon str., Philadelphia, Pa. Dabar gi nežinau, kur jis yra. Kas man apie jį praneš, būsiu didžiai dėkingas.

Taipgi pajieškau Karalinos Repšiškės, Užpalio parapijos, Girdėjau jinai gyveno Brooklyn, N. Y., apsivedus.

Antanas J. Neris,
192 Sitgreaves str., Phillipsburg, N. J.

AR GALI ATSAKYTI ANT SITU KLAUSIMŲ?

Ar esi lietuvių?
Ar esi sveikas ant kūno ir dvasios?
Ar priguli į savitarpinę pašalpos draugiją?

Ar skaitai koki lietuvišką laikraštį?
Ar manai kada nors sirtgi ar mirti?
Ar esi vedės?

Ar tavo moteris ir vaikučiai priklauso prie kokių-nors pašalpinės organizacijos?

Jeigu eidi lietuviu, o neturi aprūpius save ir savo moters bei vaikeliu, jeigu misliji sirtgi, tai nelauž ilgiu, dabar tau lakanas apsirūpinti, pakol esi sveikas tau ir laimė tarnauja. Rašyklis prie Susivienijimo Lietuvių Amerikoje, o tavo neprėžius, SLA, moka ligoj pašalpą r atsitikus mirčiai išmoka apsaugą tuo likiuosi seimynai.

Kreipkis prie savo mieste gyvojančios SLA, kuopos viršininkų, o jeigu knopas nesiranda, rašyk tiesiog Centro Sekretorių klausamas informacijos, kaip prisirašyti prie SUSIVIENIJIMO LIETUVIUI AMERIKOJE šiuo adresu:

A. B. STRIMAITIS,
307 W. 30-th St., NEW YORK, N. Y.

SKAITYTOJAMS.

Gerbjamieji „V. L.“ skaitytojai, kurių prenumerata užsibaigė ir gavote paraginimą, malonėkite atnaujinti, nes kitaip būsime priversti sulaikyti laikraščio siuntinėjimą. Tiems, kurie gavo paraginimo kortele, šis numeris yra siunčiamas paskutinis, iki atnaujinimo.

Pasarga: Permainant adresą, pirmiausia parašykite senajį, o paskui naują. Višada reikia rašyti kuoaisiai varda, pavardę ir gatvės arba basko numeris, o tuomi palengvinsite administracijai darbą ir išvengsite daugelio nesusipratimų. „Vien. Liet.“ Adm.

Telephone: Greenpoint 8.

Daktaras A. S. Jankaučienė

Gydę visokinė ligos vyrų, rankų, moterų lanko prie patagų.

VALANDOS: Nuo 12—2 piet.
nuo 7—8 valare.

265 Berry St., prie Grand St.
BROOKLYN, N. Y.

DAKTARAS A. BACEVYČE

GYVENA ELIZABETHPORT'E, N. J.

200 Marshall St., ir kampus Second St.

1870 m. Ligonius prima:
iš tyro nuo 8—9
ir vakare nuo 6—8
Telephone 1537 R. Elizabeth.

Tarptautiškoji Akušerijos MOKYKLA.

Moteris, norintių išmokti aknušeriatą, dabar turi ligališką mokyklą Scranton, Pa. Mokslos prasidės 2 d. Sausio, 1913 m. ir trauksis per 4 mėnesius. Pasibaigiant kursu, bus duotas diplomas, valdžios pripažintas visoje Salijoje.

Instot mokyklos gali moteris, turinėjus nemažiaus 20 metų amžiaus ir mokančios bent skaitytį ir rašyti. Už kurso mokas \$100.00.

Mokyklom Lietuvos prima: „The International College of Midwifery“.

DR. J. SZLUPAS, Prezidentas.

1419 N. Main Ave., Scranton, Pa.

PIRMAS LIETUVIŠKAS

Fotografistas

ir Maliorius

Geras darbas.

Vidutiniška čienia.

G. BENSON,

328 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

VIENYBĖ LIETUVNINKŲ

Adomas Mickevičia 90

Slaptinga žmogaus didybė 30

Mirtis ir kas toliaus 25

Gimdymo slėpiniai 40

Žmonijos kelias 20

Visatos saranga 20

Likimo kilmė 40

Apšvietimas 30

Kur protas? (vieno veiksmo

PILNAS POSMERTINIS

eilių ir prozos rinkinys,

jau atspaustas.

Kaina tik \$1.00.

Tuos, mūs jaunučio poetos,

poezijos žiedus, galima

gaut pas:

AL. STEPONAITIS

745 Glenmore Ave.

Brooklyn, N. Y.

Pabaigoje Lapkričio men. išeis iš po spaudos

Amerikos Lietuvių

Kalendorius

1913 metams, sutaisytas J. ILGAUDO

Is turinio kalendoriaus reikia paminti keletą

svarbių straipsnių: Kodėl viskas kaip, Kai ir

ką mokinčiai, Dailė ir proletariatas, Chronika revoli-

cijos judėjimo Rossiijoje, Vilnys, Gyvenimo Tikslas,

Ar bus blogi metai 1913, ir dangybe įvairiausios statis-

tukų ir siaip gyvenime reikalingų žinių ir informacijų.

— Sitas kalendorius yra labai naudingas butinai rei-

kalinas kickvienių lietuvių namuose. Puikiai iliustruo-

tas. Prisiųsk mums 25c piniagis ar stempomis, o mės

DIDELIS LIETUVOS ŽEMLAPIS.

Su etuografijos sienomis. Atspausdintas ant dailaus, sli-
daus popierians, keliose spalvose. Tikras pagražinimas sienos
kiekvieno lietuvio stubelės. Pirmutinė dar tokio didumo ma-
pa lietuvių kalboje.

Parsiduoda musu knygynė, tik po 50 centu.

Pasiskubinkite kiekvinas igyti tą ŽEMLAPI ir pamatyti
surašytas visas LIETUVOS vietas. Turime nedidelį skaitlinę
exempliorių.

Šiuo adresu:

J. J. PAUKŠTIS & CO.

120-124 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

Telephone 2320 Greenpoint.

Lutkauskas ir Garšva

Graboriai ir
Laidotuviai
Direktorai.

Laidojame
Numirelius
ant visokiu
Kapiniu.

PARSAMDOME KARIETAS

veselioms, krikštynoms ir šiaip pasivažinimams. Atsišaukite ypatiškai
ar per telefona.

227 Bedford Ave. (V. Daunoro name) Brooklyn, N. Y.

ISZGYDYKIT SAVO RUMATIZMA!

Urbano Rumatizmo raištai
pagelbės nuo visokio Rumatizmo: kaip katlinio, mus-
kulino, sciatičio teip ir nuo
visų kury ligu. Šimtai žmonių
siūlė laikus dekavoda-
m už mano geras gyduoles.
mano gyduoles nepasigydysite bet vartokite, o rasiite reišybe mano apskelbi-
me ir išsigydymo mano vaistuose.

Su guodone

FRANAS URBANAS, Aptekorius,
451 Metropolitan Ave. (cor. Berry St.) BROOKLYN, N. Y.

Prisiųskite

il-

lustruotą knygą apie RUPTURA.

Ad. Kuttnerberger, Box 131.

Luzerne, Pa.

Skaityk, ką sako išgydyti pacientai apie Dr. Malley'ą.

Unijos Dokų užveisidėtojas Rau-
bos kasykly, Luzerne, Pa., sako:
Courtale, Pa., Nov. 26, 1911.

Brangus Dr. O'Malley:

As rašau Tamistai ši laiška, kad
pranešti Tamistai, kiekvienam Ruptura
sergančiam: kadangi aš buvau baimis
padejime, bet nuo Tamstos vaistų likaus
visiskai išgydyti. As duodu pavelijima
pavartoti mano varda, kad ir kiti ligonai
gali buti išgydyti.

Ad. Kuttnerberger, Box 131.

Luzerne, Pa.

Prisiųskite 2c. marke, o gausi il-
lustruotą knygą apie RUPTURA.

Dr. Alex'r O'Malley
158 S. Washington St.
Wilkes-Barre, Pa.

Ten kur galite rašyti ir kalbėti lietu-
viškai.

ATIDARYTA

Didžiausias pasaulio teatras.

Hippodromas ant aštuonos sezono
su visais naujais lošimais, kurie vady-
sis „Under Many Flags“ (Po daugeliu
vėliavų). Sis naujas veikalas peržiū-
rėtas per Arthur Voeglin: Stage gru-
pavimas ir muzika vedama Mr. Wm.
J. Wilson; drama rašyta ir stačius per
Mr. Carroll Fleming. Muzika prista-
tyta per Mr. Manuel Klein. Scena
neišpasakyta įtekėjus Voeglin, kurio
namas pasigarsinėja kaip augščiaus-
ias lošimo namas New Yorke ir ge-
riauja turintis intekmę. Per visą
varšaro daugybė žmonių dirbu ant šio gar-
sau teatro prirengimo po priežiūra
Mr. Voeglin. Kaip titulus parodo tai
daugybė ženėlė bus perstatoma st
atlankymu visokiu žeme su p. taikymu
muzikos prie kiekvienos šalies. Pen-
kiolika scenų ir baletų susideda į „Flo-
wers of the Nations“ (Tautų gėles),
bus rodoma ir visas parodymas naujas.

The PHILADELPHIA M. CLINIC
1117 Walnut St. Philadelphia, Pa.
Ateinautiems asabliškai ofiso valandos
yra 800.

Nuo 10 iki 12 val. nuo 6 iki 8 val.

Reikia užsakymo arba atsakymo arba
valandos.

Reikia užsakymo

LMA VRUBLEVSKIŲ BIBLIOTEKA

002 00426274 3

LIETUVOS MOKSLŲ AKADEMIJOS
VRUBLEVSKIŲ BIBLIOTEKA

P-327

1912